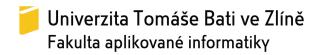
# Elektronický hlasovací systém

Lukáš Richter

Bakalářská práce 2021



\*\*\* Nascanované zadání, strana 1 \*\*\*

\*\*\* Nascanované zadání, strana 2 \*\*\*

## Prohlašuji, že

- beru na vědomí, že odevzdáním bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby;
- beru na vědomí, že bakalářské práce bude uložena v elektronické podobě v
  univerzitním informačním systému dostupná k prezenčnímu nahlédnutí, že
  jeden výtisk bakalářské práce bude uložen v příruční knihovně Fakulty
  aplikované informatiky. Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně;
- byl/a jsem seznámen/a s tím, že na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 1 autorského zákona má Univerzita Tomáše
  Bati ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu
  § 12 odst. 4 autorského zákona;
- beru na vědomí, že podle § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona mohu užít své dílo bakalářskou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen připouští-li tak licenční smlouva uzavřená mezi mnou a Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně s tím, že vyrovnání případného přiměřeného příspěvku na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše) bude rovněž předmětem této licenční smlouvy;
- beru na vědomí, že pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru
  poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze
  ke studijním a výzkumným účelům (tedy pouze k nekomerčnímu využití), nelze
  výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům;
- beru na vědomí, že pokud je výstupem bakalářské práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

### Prohlašuji,

- že jsem na bakalářské práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.
- že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

Ve Zlíně, dne	
	podpis studenta

#### ABSTRAKT

Cílem této práce je návrh a implementace funkční volební a hlasovací aplikace. Primárním využitím výsledné aplikace jsou volby do akademických senátů Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Výsledný systém zaručuje anonymitu voličů a poskytuje jednoduchý způsob, jak maximálně zpřístupnit volby co nejvíce studentům.

Aplikace je postavena na PHP frameworku Nette. Návrh aplikace umožňuje její relativně snadné modifikace co do rozmístění mezi několik serverů i nezávislost na použitém systému řízení báze dat. Systém je zároveň možno doplnit o volitelné způsoby autentizace uživatelů.

Při návrhu bylo využito principu slepých digitálních podpisů a přímé komunikace klienta a serveru jako efektivního způsobu zajištění anonymity.

Klíčová slova: Elektronické volby, e-voting, RSA, slepé podepisování, PHP, Domain Driven Design, MVC, Nette, Bootstrap

### ABSTRACT

The goal of this thesis is to design and implement functional electronic voting application. Primary use of the resulting application will be Academic Senate elections of Tomas Bata Univerzity in Zlin. The resulting system guarantees voter anonymity and offers a simple solution how to make voting available to as many students as possible.

Application is based on PHP framework Nette. The design of the application allows its relatively simple modification in regards of distribution among multiple servers and independence on used database management system. It is also possible to extend the system with different user authentication options.

Blind digital signatures and direct client-server communication as an effective means to assure anonymity were used to desing the application.

Keywords: Electronic voting system, e-voting, RSA, Bling Signature, PHP, Domain Driven Design, MVC, Nette, Bootstrap

Rád bych poděkoval doc. Ing. Martinu Syslovi, Ph.D. za cenné rady, věcné připomínky a vstřícnost při konzultacích a vypracování bakalářské práce.

# OBSAH

Ú	VOD		9
Ι	$\mathbf{TE}$	ORETICKÁ ČÁST	10
1	$\mathbf{EL}$	EKTRONICKÉ VOLBY	11
	1.1	Požadavky na elektronický volební systém	11
2	РО	ŽADAVKY NA FUNKČNOST	13
	2.1	Obecné požadavky	13
	2.2	Specifika provozu na UTB	13
	2.3	Navrhované řešení	13
	2.4	RSA BLIND SIGNATURE	14
3	NÁ	VRH APLIKACE	15
	3.1	Architektura MVC	15
	3.2	Nette framework	15
	3.2.	1 Třída Presenter	16
	3.2.	2 Šablonovací systém	17
	3.2.	3 Routování	17
	3.3	Domain Driven Design	18
	3.4	Entity	20
	3.5	Průchod voliče webem	22
Π	PR	AKTICKÁ ČÁST	23
4	IM	PLEMENTACE NÁVRHU	24
	4.1	ČLENĚNÍ APLIKACE	24
	4.1.	1 Fyzické oddělení	25
5	DO	MÉNOVÁ VRSTVA	<b>27</b>
	5.1	Modelová vrstva	27
	5.2	Struktura databáze	29
6	m VR	STVA INFRASTRUKTURY	30
	6.1	Přihlašovaní a autentizace	30
	6.2	Oprávnění a autorizace	32
7	$\mathbf{AP}$	LIKAČNÍ A PREZENTAČNÍ VRSTVA	35
	7.1	Presentery	35
	7.1.	1 Frontend	35
	7.1.	2 Backend	37

	7.1.	3 Core	39
	7.2	Šablony	40
	7.2.	1 CSS styly	41
	7.2.	2 Skripty a balíčky	41
	7.3	Pomocné třídy	43
	7.3.	1 Datagridy	43
8	ZP	RACOVÁNÍ HLASOVACÍCH LÍSTKŮ	44
	8.1	Validace	45
	8.2	ŠIFROVÁNÍ	46
	8.3	Ukládání	48
	8.4	Sčítání	48
	8.5	Výsledky	49
$\mathbf{Z}$	ÁVĚR		<b>54</b>
$\mathbf{S}$	EZNAI	M POUŽITÉ LITERATURY	<b>55</b>
$\mathbf{S}$	EZNAI	M POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	58
$\mathbf{S}$	EZNAI	M OBRÁZKŮ	59
$\mathbf{S}$	EZNAI	M TABULEK	60
S	EZNAI	M PŘÍLOH	62
	2.1	Datagrid	64

# ÚVOD

V době rapidního rozvoje technologií, kdy se digitalizuje kde co a prakticky vše je na dosah ruky díky internetu a mobilním telefonům, se stále více aspektů života přesouvá na obrazovky v komfortu našich domovů. Týká se to například i vyřizování oficiálních záležitostí a komunikace se státní správou. Velkou výzvou je ovšem přenést jeden ze základních pilířů demokracie - volby - co nejblíže k voliči. Dostupnost voleb v internetovém prohlížeči nemusí být jen o komfortu, což dokládá aktuální pandemie Covid-19. V současné situaci by takovou možnost jistě uvítal nejeden volič.

Cílem této práce je vytvořit funkční webovou aplikaci umožňující provozovat volby do akademických senátů Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která bude uživatelsky přívětivá a zároveň bezpečná. V teoretické části budou prozkoumány obecné požadavky elektronických voleb, které by aplikace měla splňovat. Na základě stanovených požadavků a zvolené kryptografické metody zajišťující anonymitu voleb pak bude postupně navrhována aplikace.

Dále je představen architektonický vzor Model View Controller a framework Nette, se kterým mám praktické zkušenosti. Teoretickou část práce tvoří převážně abstraktní návrh aplikace, která byla od začátku tvořena s ohledem na jednoduchost budoucích úprav. Aplikace podobného typu by z pohledu zdrojového kódu a struktury měla být přehledná a její údržba a rozšiřování snadné. I z tohoto důvodu bylo při modelování i implementaci dbáno na co nejlepší dodržení zásad Domain Driven Designu.

V praktické části jsou detailněji popsány jednotlivé části aplikace a jejich funkce a vzájemné provázání. Nejpodstatnější a pravděpodobně i nejzajímavější částí je způsob zpracování a nakládání s hlasovacími lístky, kterému je věnován závěr práce.

Téma práce bylo navrženo vedoucím práce, jako možné řešení voleb na půdě UTB, jelikož vlastní aplikací nedisponuje. Vzhledem k osobním zkušenostem s programováním webových aplikací mě tato výzva zaujala především možností vytvořit aplikaci od návrhu až po její finální implementaci. Aplikace zároveň není pouze teoretickým příkladem, ale řešením reálného problému, který by mohl být uplatněn v praxi.

# I. TEORETICKÁ ČÁST

## 1 ELEKTRONICKÉ VOLBY

Pod pojmem elektronických voleb jsou zmiňovány převážně dvě odlišná pojetí. Prvním je užití hlasovacích zařízení k uskutečnění volby přímo ve volební místnosti. Neslavně se tento způsob využíval v Nizozemí [1] a testoval v dalších zemích. U hlasovacích zařízení byla často objevena řada nedostatků a zranitelností a jejich zavedení provázejí protesty a nedůvěra voličů v celý proces voleb [2]. I v případě, že jsou zařízení využita pouze částí elektorátu, jakékoli pochybnosti ovlivňují výsledky celku.

Druhým pojetím je tzv. remote-voting, neboli volba na dálku a představuje účast ve volbách prostřednictvím zařízení pro dálkovou komunikaci, např. přes internet. S tímto způsobem hlasování bývá spojena údajná výhoda ve vyšší volební účasti, různé studie voleb v Estonsku [3] nebo Švýcarsku [4] nicméně neukazují žádný nebo minimální nárůst účasti. Pro úzce zaměřené hlasování například na univerzitách tento vliv může být podstatně vyšší.

Návrh elektronického volebního schématu nebo protokolu a implementace takového systému je zjevně náročná a je již přes 40 let předmětem výzkumů. Výrazného rozšíření se systémy pro elektronické volby na státních úrovních nicméně nedočkaly a zůstávají na úrovni univerzit, případně lokálních voleb.

## 1.1 Požadavky na elektronický volební systém

Z mnoha dostupných zdrojů lze vyvodit závěr, že zatím není žádný univerzální protokol nebo standard pro elektronické volby. Existuje vícero protokolů různé komplexity s různými cíly. Je zřejmé, že protokol elektronických voleb na celostátní úrovni (parlamentní volby apod.) by měl klást podstatně striktnější nároky na takový systém v porovnání s hlasováním (semestrální dotazníky aj.) na akademické půdě. Chybějící univerzální protokol zároveň nedává jinou možnost než definovat vlastní požadavky pro každý systém zvlášť.

Existující systémy, návrhy i protokoly se, at už více či méně, shodují v několika základních bodech, které by měl takový systém splňovat. Takto je definoval Schneier [5] v knize *Applied Cryptography*<sup>1)</sup>:

- 1. Pouze oprávnění voliči mohou volit.
- 2. Nikdo nemůže volit více než jednou.
- 3. Nikdo nemůže určit, jak volil kdokoli jiný.
- 4. Nikdo nemůže duplikovat hlas kohokoli jiného.
- 5. Nikdo nemůže pozměnit hlas někoho jiného aniž by byl odhalen.
- 6. Každý volič se může přesvědčit, že jejich hlas byl zahrnut v celkovém součtu.
- 7. Všichni vědí, kdo volil a kdo ne (nemusí platit pro všechny systémy).

Dalším často zmiňovaným požadavkem na volební systém je jeho **bezchybnost** (přesnost). Systém je možné považovat za bezchybný, pokud všechny platné hlasy budou zahrnuty ve výsledku a žádný neplatný hlas zahrnut nebude.[6][7][8]

Náročným bodem na implementaci je i verifikovatelnost voleb (body 6 a 7). Obecně se rozlišuje univerzální a individuální [8] [6]. Individuální verifikovatelnost představuje možnost voliče ověřit, že jeho hlas byl započítán v celkovém výsledku a že odpovídá tomu, jak hlasoval. Univerzální verifikovatelnost umožňuje komukoli ověřit, že ve volbách jsou započítány hlasy pouze oprávněných voličů.

Tento bod je kontroverzní především tím, že jeho implementace spočívá v poskytnutí nějakého potvrzení o volbě voliči. Toto potvrzení ale může být velice snadno zneužito k manipulaci s výsledky voleb formou skupování hlasů. Některé navrhovaná schémata a systémy se snaží řešit i tuto výzvu [9]. Dalším podobným problémem voleb na dálku je nemožnost odhalit, pokud někdo volí pod nátlakem (family voting<sup>2)</sup>).

<sup>&</sup>lt;sup>1)</sup>1. Only authorized voters can vote. 2. No one can vote more than once. 3. No one can determine for whom anyone else voted. 4. No one can duplicate anyone else's vote. (This turns out to be the hardest requirement.) 5. No one can change anyone else's vote without being discovered. 6. Every voter can make sure that his vote has been taken into account in the final tabulation. Additionally, some voting schemes may have the following requirement: 7. Everyone knows who voted and who didn't.[5]

<sup>&</sup>lt;sup>2)</sup>situace, kdy členové rodiny nevolí samostatně, ale společně - ať už dobrovolně nebo pod nátlakem

# 2 POŽADAVKY NA FUNKČNOST

## 2.1 Obecné požadavky

Ze zadání práce lze formulovat následující požadavky na aplikaci:

- musí být funkční,
- musí být responzivní optimalizovaná pro různá zařízení,
- musí být bezpečná.

Dále při návrhu a implementaci aplikace musí být dbáno na dodržování GDPR. K implementaci aplikace by mělo být využito technologií PHP, relační databáze a kryptografie.

## 2.2 Specifika provozu na UTB

Volební systém představený v této práci je přizpůsoben především pro potřeby provozu na Univerzitě Tomáše Bati (UTB), proto byly do požadavků zahrnuty i další body, specifické pro UTB.

Zaměstnanci i studenti využívají k přihlašování do různých částí a aplikací UTB jednotný systém autentizace a i volební systém by měl být dostupný bez nutnosti vytvářet nové uživatelské účty. Implementace systému Single Sign-On Shibboleth by byla rozsahem nad rámec této práce, proto bylo po diskuzi s vedoucím práce zvoleno řešení využívající autentizaci přes Active Directory pomocí protokolu LDAP. Systém by neměl klást další požadavky na voliče, jako např. unikátní podpisové certifikáty.

Primární užití tohoto systému směřuje na volby do akademických senátů fakult a univerzity. Musí tedy být možné pořádat několik samostatných a nezávislých voleb najednou. Mělo by také být možné systém využít pro hlasování v akademických senátech, ale nabízí se i využití pro různé formy dotazníků spokojenosti. Systém by tedy měl umožnit volby / hlasování s více než jednou "otázkou".

O výsledku voleb aplikace sestaví protokol a umožní jeho stažení na disk.

### 2.3 Navrhované řešení

Na základě analýzy různých systémů byl po konzultaci s vedoucím práce zvolen systém na bázi "slepého podepisování" (RSA Blind Signature)[10]. Toto řešení uspokojuje požadavek na anonymitu voleb - bod 3 v části 1.1 - aniž by byl ovlivněn bod 2. Právě splnění prvních tří z těchto požadavků je velice náročné pro většinu jednoduchých volebních systémů [5].

Návrh na nový způsob digitálního podpisu představený D. Chaumem v roce 1983 byl uvažován pro ověřování plateb a princip byl vysvětlen na anonymních volbách. A právě tyto dva případy jsou nejčastějším využitím slepých podpisů nebo jejich obdoby.

Chaum na příkladu anonymních voleb ukazuje, jak je možné nechat ověřit vlastní zprávu důvěryhodnou autoritou, aniž by byl prozrazen obsah zprávy samotné. Volební komisař musí opatřit hlasovací lístek svým vlastnoručním podpisem, zároveň ale nesmí vědět komu volič dává hlas. Volič tedy svůj lístek vloží do propisovací obálky a obálku nechá podepsat komisařem. Jeho podpis se díky propisovací obálce dostane i na hlasovací lístek, volič následně lístek vyjme z obálky a vloží ho do obálky volební, kterou vhodí do urny. Při sčítání hlasů pak komisař může ověřit pravost lístku díky přítomnosti vlastnoručního podpisu [10].

## 2.4 RSA Blind Signature

Implementace slepého podpisu je nejsnazší při použití RSA algoritmu. Ve standardní verzi algoritmu je digitální podpis zprávy m vypočítán jako  $m^d \pmod{N}$ , kde N je modul a d je dešifrovací exponent protokolu RSA. Verze slepého podpisu zavádí zaslepovací faktor r, kterým je náhodně zvolené číslo nesoudělné s N [10].

Zpráva je k podpisu předána zaslepená tímto faktorem umocněným šifrovacím exponentem e, podepisována je tedy zpráva m'.

$$m' = m \cdot r^e \; (mod \, N)$$

Podpis vzniká standardním způsobem, jelikož se ale jedná o podpis zaslepené zprávy, je značena jako s'.

$$s' = (m')^d \; (mod \, N)$$

Po podepsání zprávy je z podepsané zprávy odstraněno zaslepení inverzní operací a výsledkem je podepsaný originál zprávy.

$$s = s' \cdot r^{-1} \pmod{N}$$

Že se skutečně jedná o podpis originální zprávy vyplývá ze samotného protokolu RSA [11].

$$s' \cdot r^{-1} = (m')^d \cdot r^{-1} = (m \cdot r^e)^d \cdot r^{-1} = m^d \cdot r^{ed} \cdot r^{-1} = m^d \cdot r \cdot r^{-1} = m^d = s$$

Tento způsob, kdy se podepisuje přímo zpráva, není vhodný - umožňuje útok na podpis - a místo zprávy m je pracováno s výsledkem kryptografické hašovací funkce (hashí) H(m) [12].

# 3 NÁVRH APLIKACE

Jádrem celé aplikace byl zvolen PHP framework Nette od českého vývojáře Davida Grudla. V konkurenci světových frameworků jako je Laravel nebo Symfony je velice oblíbený především v českém prostředí. Zcela jistě i díky kvalitní dokumentaci v češtině, pravidelným aktualizacím i aktivnímu diskuznímu fóru. Nette za velkými hráči rozhodně nezaostává a naopak přináší velice intuitivní způsob tvorby kvalitních, rychlých a bezpečných webových aplikací [13].

#### 3.1 Architektura MVC

Nette patří do skupiny architektonických vzorů známých jako MVC (Model View Controller), přesněji MVP (Model View Presenter). Jako první popsal MVC v roce 1979 Trygve Reenskaug pro programovací jazyk Smalltalk [14]. Základním principem je rozdělení systému do tří samostatných částí - data jako Model a vstup a výstup jako Controller resp. View. S vývojem počítačů ustupovala potřeba tohoto dělení, jelikož jedna komponenta systému již uměla obsloužit vstup i výstup zároveň. S příchodem a rozmachem internetu se MVC vrátilo a zatím zůstává [15].

V kontextu webové aplikace chápeme Model jako data a jejich obsluhu, View jako zobrazení těchto dat uživateli a Controller zpracovává uživatelské vstupy, manipuluje s Modelem a aktivuje View. Uživatelské rozhraní je v tomto podání tedy kombinací View a Controlleru. Současné frameworky nejčastěji kombinují vzory Front Controller (obsluha HTTP požadavku) a Page Controller (samotná logika konrétní části aplikace) [14].

Variantu MVP (Model View Presenter) v současném podání popisuje Fowler[16] jako vzor Passive View. Dochází k těsnější vazbě Controlleru (resp. Presenteru) a View a zároveň je Model izolován od View. Například v Nette neexistuje obdoba Front Controlleru, už z URL adresy totiž aplikace pozná, který Presenter i jeho metoda je volána. Logika Front Controlleru se tedy rozpustila mezi View a Page Controller, kterému se říká Presenter.

#### 3.2 Nette framework

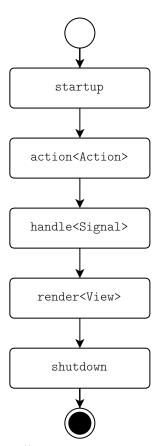
Jak již bylo řečeno, jedná se architektonický vzor MVP. Jednotlivé části je potřeba chápat jako abstraktní vrstvy, nelze si pod nimi představit konkrétní (PHP) třidy. Jedním důvodem je možné prolínání vrstev v rámci jedné třídy, tím druhým a závažnějším je pak nepochopení celého principu MVC/P architektury. Tím je myšleno domění mnohých (začínajících) programátorů, že Model je jeden konkrétní objekt (entita) [17], přičemž modelová vrstva jsou nejen entity ale i business (nebo

doménová) logika a dohromady tvoří tuto modelovou vrstvu. Pokud bude v této práci zmíněn *Presenter*, je tím myšlena konkrétní třída nebo skupina tříd nikoliv vrstva.

## 3.2.1 Třída Presenter

Presenter přijímá objekt Nette\Application\Request, který představuje HTTP požadavek a pomocí něho určí, jaké konkrétní metody je potřeba zavolat.

Obrázek 3.1 přehledně popisuje sled volání jednotlivých metod, přičemž jsou všechny nepovinné. Vynecháním definic všech metod by došlo pouze k odeslání statického obsahu šablony.



Obrázek 3.1 Životní cyklus presenteru [18]

Požadavek v Nette je tvořen kombinací Presenter: Action. Signál rozšiřuje základní požadavek a volá se vždy současně s aktuálním presenterem a akcí. Nejčastěji se signály využívají pro AJAXové požadavky nebo v komponentách, což jsou samostatné znovupoužitelné objekty. Samotný presenter je potomkem komponenty, z toho vyplývá, že komponenty mohou s View komunikovat napřímo pouze díky signálům. V obrázku nejsou uvedeny metody beforeRender() a afterRender(), které společně se startup() a shutdown() nemají vazbu na akci nebo signál a mohou být v rámci Presenteru definovány právě jednou, slouží k definici společného chování napříč různými akcemi [19].

## 3.2.2 Šablonovací systém

Nette k tvoření šablon nabízí vlastní systém pojmenovaný Latte. Šablony jsou psané syntaxí HTML a vlastní kód Latte, je obsažen uvnitř značek { a }. Celá šablona je přeložena na optimalizovaný PHP kód a následně uložena do diskové cache, Latte je tedy velice rychlé. Umí jedoduché konstrukce větvení a cyklů, vlastní n:atributy, které zjednodušují zápis kódu v šabloně a mnoho dalšího. Escapování řetězců v šabloně je tzv. kontextově sensitivní - Latte rozezná, jestli se řetězec vypisuje v rámci HTML nebo JavaScript kódu a patřičně ho escapuje. Právě správné escapování řetězců je předpokladem aplikace zabezpečené proti XSS útokům [20][21].

#### 3.2.3 Routování

Veškeré HTTP požadavky klienta míří na soubor www/index.php, zde se inicialzuje prostředí Nette, požadavek se přeloží do objektu Nette\Application\Request a vyvolá se příslušný Presenter. Proces překládání HTTP požadavků, resp. překlad URL se běžně u PHP frameworků označuje jako routování. Router umí URL adresu nejen rozložit, ale také složit (neboli vytvářet odkazy). Maska routy říká routeru, jak přeložit URL adresu na tvar Presenter:Action, případně složitější tvary[22]. Základní instalace Nette obsahuje jednu jedinou routu, která je vidět na výňatku kódu 3.1, tato routa převede URL tvaru https://domain.com/presenter/action na požadavek tvaru Presenter:Action, přičemž parametr id se předává jako argument metodá action a render příslušného presenteru. Pokud není v URL přítomná část presenter nebo action, doplní se o výchozí nastavení, zde Homepage:default. Tabulka 3.1 obsahuje příklady překladů pomocí této základní routy.

Tabulka 3.1 Příklady routování

URL adresa	Nette požadavek
https://domain.com/	Homepage:default
https://domain.com/homepage/about	Homepage:about
https://domain.com/article/view/12	Article:view, $id = 12$

```
<?php
1
2
   declare(strict_types=1);
3
   namespace App\Router;
5
6
   use Nette;
   use Nette\Application\Routers\RouteList;
10
   final class RouterFactory
11
12
      use Nette\StaticClass;
13
14
      public static function createRouter(): RouteList
15
16
        $router = new RouteList;
17
        $router->addRoute('resenter>/<action>[/<id>]', 'Homepage:default');
18
        return $router;
      }
20
   }
21
```

Fragment zdrojového kódu 3.1 Základní routa v Nette

# 3.3 Domain Driven Design

Při návrhu aplikace bylo využito zásad Domain Driven Desingu (dále též DDD), který uvedl Eric Evans ve své knize *Domain-driven Design: Tackling Complexity in the Heart of Software* [23]. Tento styl vývoje software si klade za cíl řešit návrh komplexního řešení pomocí modelu obchodní domény. Úzká polupráce klienta (doménoví experti) a vývojářů (techničtí experti) probíhá za pomoci společného a jednotného jazyka (*Ubiquitous Language*). Aplikace by měla být rozdělena do několika základních vrstev a to konkrétně [23]:

- Prezentační vrstva přenáší informace uživateli a obsluhuje jeho požadavky.
- Aplikační vrstva koordinuje práci ostatních objektů, neobsahuje business logiku.
- Doménová vrstva hlavní část DDD, která obsahuje doménové objekty a kompletní business logiku.
- **Vrstva infrakstruktury** poskytuje prostředky ostatním vrstvám (komunikace, perzistence aj.).

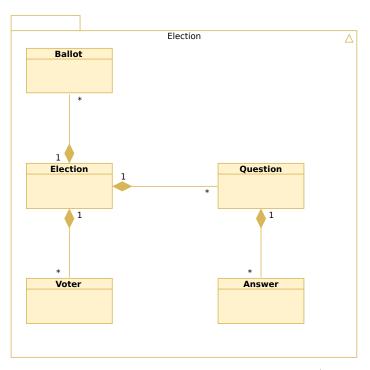
Při srovnání koncepcí vrstev podle MVC/P a DDD lze říci, že se vhodně překrývají, pokud je zajištěno, že Controller neobsauje logiku doménové vrstvy. V případě MVP pak částečně dochází k prolínání aplikační a prezentační vrstvy, což podle Evanse nehraje zásadní roli, tou je separace doménové vrstvy [23]. Dále Evans definuje základními stavební bloky doménové vrstvy následující [23]:

- Value Object neměnný (immutable) objekt, který reprezentuje nějakou hodnotu / vlastnost. Může to být telefonní číslo ale i poštovní adresa skládající se z několika částí (členských proměnných).
- Entity základní objekt, který je jednoznačně identifikován svojí identitou, jeho
  vlastnosti mohou být reprezentovány value objekty nebo dalšími entitami, z čehož
  vznikají agregáty.
- Aggregate skupina entit, která v doméně představuje celek. Root Aggregate pak
  představuje vstupní bod pro okolní objekty k agregátovi. Objekty uvnitř agregátu
  mohou mít libovolné vazby mezi sebou, ale ne na okolní objekty. Převážná část
  business logiky by se měla odehrávat právě zde.
- Module logické propojení (v kontextu domény) entit a agregátů vytváří moduly / balíčky.
- Factory továrny na objekty zapouzdřují proces vytváření nových objektů. Může to být metoda agregátu, která vytváří instance jednotlivých entit a value objektů nebo samostatná třída.
- Service pokud nějaká operace nedává smysl v rámci jednoho objektu, může být zapouzdřena do samostatného objektu služby.
- Repository získávání objektů, jejich perzistence (ukládání, mazání) je zapouzdřeno do samostatných repozitářů.

## 3.4 Entity

Na základě shromážděných požadavků na aplikaci v částech 1.1 a 2 byl sestaven obecný model kritických částí aplikace. Základem volební aplikace je samozřejmě model hlasování. Entita Election představuje kořen stejnojmeného agregátu (Aggregate Root). Vazby mezi jednotlivými entitami jsou znázorněny jako diagram modelu v obrázku 3.2. Jednotlivými entitami tohoto agregátu jsou:

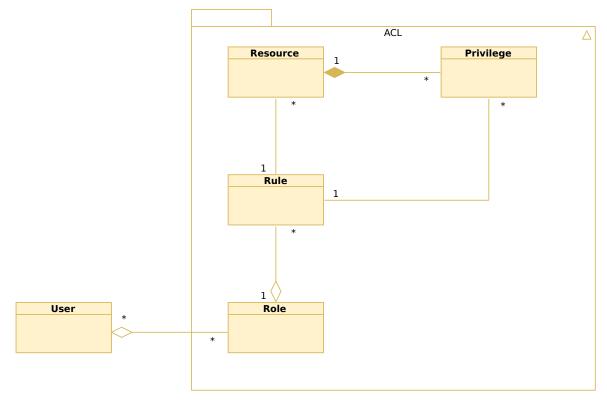
- Election kořen agregátu představující jedny konkrétní volby / hlasování.
- Question ve volbách představuje volenou pozici, v obecném hlasování jednu otázku.
- Answer množina kandidátů, resp. odpovědí na otázku.
- Voter zahrnuje všechny oprávněné voliče.
- Ballot všechny odevzdané hlasovací lístky v daných volbách / hlasování.



Obrázek 3.2 Model objektů balíčku Election (zdroj: vlastní)

Druhou zásadní částí aplikace je systém pro správu přístupu uživatelů (ACL). Nejjednodušší implementací takového systému je přiřazení oprávnění pomocí statické konfigurace. Tento přístup podporuje Nette bez nutnosti jakéhokoli dalšího rozšiřování o vlastní správu oprávnění. Nicméně takový přístup značně limituje

flexibilitu aplikace, jelikož se jakákoli změna musí ručně zapsat do konfigurace, která bývá většinou uložena na serveru ve formě souboru. Z tohoto důvodu byl namodelován vlastní ACL systém.



Obrázek 3.3 Model objektů balíčku ACL (zdroj: vlastní)

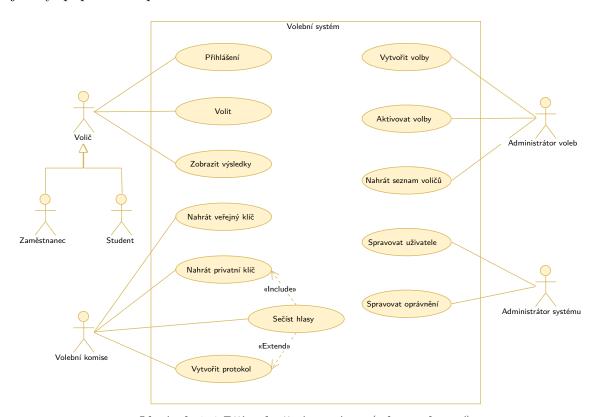
V tomto případě je kořenem agregátu entita Role symbolizující jednu roli uživatele. Role může mít nastavena pravidla Rule, která budou řídit přístup k prostředkům Resource a akcím Privilege na nich vykonávaných. Každé pravidlo je kombinací právě jednoho prostředku a jedné akce. Pravidlo zároveň určuje, jestli je pro danou roli tato akce povolena nebo zakázána (allow / deny). Tabulka 3.2 ukazuje příklady možného nastavení tohoto systému.

Role	Prostředek	Akce	Pravidlo
Student	Election	View	allow
Student	Election	Vote	allow
Student	Election	Delete	deny
Komise	Election	Count	allow
Administrator	Election	Activate	allow
SuperAdmin	User	Create	allow

Tabulka 3.2 Příklady nastavení ACL

# 3.5 Průchod voliče webem

Jako další byl vytvořen zjednodušený případ užití celého systému, podle stanovanených požadavků, především s ohledem na zvolený systém anonymizace hlasovacích lístků, tak jak byl popsán v kapitole 2.4.



Obrázek 3.4 Případ užití systému (zdroj: vlastní)

# II. PRAKTICKÁ ČÁST

## 4 IMPLEMENTACE NÁVRHU

Konkrétní implementace modelu popsaného v teoretické části probíhala postupně a vyvíjela se. Některé způsoby se po čase ukázaly jako nevhodné či nedokonalé a bylo potřeba je upravit resp. přepracovat tak, aby aplikace jako celek byla funkční. Během vývoje aplikace bylo změněno i IDE z Visual Studio Code na PHPstorm, což je místy vidět v rozdílných PHPdoc komentářích zdrojového kódu.

# 4.1 Členění aplikace

Jednou ze změn, které se objevily jako vhodné v průběhu vývoje bylo rozdělení aplikace na dvě části, v kontextu Content Management Systémů běžně označované jako Frontend a Backend. Tyto dvě části by na sobě měly být nezávislé, tedy jedna nepotřebuje vědět o (ne)existenci té druhé a umí svoje úkoly provést zcela samostatně. Frontend představuje tu část, která je veřejně dostupná, Backend označuje neveřejné administrační rozhraní aplikace. Tohoto rozdělení se zároveň využilo ke zvýšení bezpečnosti aplikace, jak je vysvětleno v části 4.1.1.

Zjednodušená adresářová struktura je zobrazena v příloze 1. V adresáři app/ se nachází zdrojové kódy rozdělené podle jejich účelu. Presentery jsou společně se šablonami v příslušných adresářích (Backend, Frontend a Core). Core obsahuje presentery společné pro Frontend i Backend, což jsou momentálně pouze presentery pro zpracování chybových hlášení. Jednotlivé adresáře jsou popsány níže.

- Backend obsahuje Presentery, šablony a pomocné třídy využité v Backendové části
- Config konfigurační soubory aplikace
- Core obsahuje Presentery, šablony a pomocné třídy využité napříč celou aplikací
- Forms definice a továrny pro složitější formuláře
- Frontend obsahuje Presentery a šablony využité ve Frontendové části
- Models obsahuje modelovou vrstvu
- Repositories všechny repozitáře pro komunikaci s modelovou vrstvou
- Router definice routování

#### 4.1.1 Fyzické oddělení

Prvním krokem zabezpečení neveřejné části webu je samozřejmě omezení přístupu heslem přímo v aplikaci. Přihlašovací formulář je nicméně stále veřejný a kdokoli s odkazem na přihlašovací stránku se může pokoušet o přihlášení. Druhým krokem tedy může být omezení přístupu pomocí IP adres (například pouze na adresy vnitřní sítě UTB) a to pomocí nastavení HTTP serveru souborem .htaccess nebo v konfiguraci virtualhost . Toto nastavení je přenecháno ke zvážení tomu, kdo bude zodpovědný za instalaci a nastavení serveru.

Aby veškeré odkazy v aplikaci fungovaly a aby Nette vědělo kam má směřovat požadavky, bylo potřeba upravit základní routování popsané v části 3.2.3. Routy podporují tzv. moduly, které slouží přesně k takovému rozdělení aplikace na několik oddělených částí. Pro každý modul je možné definovat vlastní routy, seskupení rout do modulů se provádí voláním metody withModule(string \$module) třídy RouteList.

```
public static function createRouter(): RouteList
   {
2
      $router = new RouteList;
3
      if ($_SERVER['SERVER_NAME'] == 'admin.volby.1') {
4
        $router->withModule('Backend')
5
          ->addRoute('//admin.%domain%/prihlasit', 'Sign:in')
6
          ->addRoute('//admin.%domain%/odhlasit', 'Sign:out')
7
          ->addRoute('//admin.%domain%/<presenter>/<action>[/<id>]',
8
             'Homepage:default');
      }
9
      if ($_SERVER['SERVER_NAME'] == 'admin.volby.lukasrichter.eu') {
10
        $router->withModule('Backend')
11
          ->addRoute('//admin.volby.%domain%/prihlasit', 'Sign:in')
12
          ->addRoute('//admin.volby.%domain%/odhlasit', 'Sign:out')
13
          ->addRoute('//admin.volby.%domain%/<presenter>/<action>[/<id>]',
14
             'Homepage:default');
      }
15
      $router->withModule('Frontend')
16
        ->addRoute('/prihlasit', 'Sign:in')
17
        ->addRoute('/odhlasit', 'Sign:out')
18
        ->addRoute('/<presenter>/<action>[/<id>]', 'Homepage:default');
19
      return $router;
20
   }
21
```

Fragment zdrojového kódu 4.1 Upravená routa v Nette

Rozšířené nastavení routování je patrné z fragmentu 4.1. Obsahuje nastavení pro lokální testování (admin.volby.l) i simulaci produkčního prostředí na VPS serveru v internetu (admin.volby.lukasrichter.eu). Pro Backendový modul bylo potřeba rozlišit jednotlivá prostředí podle názvu serveru kvůli použití domény čtvrtého řádu,

se kterou si Router neporadil. Pro Frontendový modul toto nebylo potřeba, doména třetího řádu (volby.lukasrichter.eu) fungovala v pořádku. Zápis addRoute('/prihlasit', 'Sign:in') definuje alias pro akci in presenteru SignPresenter, která je standardně dostupná pod adresou /sign/in.

S tímto nastavením jsou jednotlivé části aplikace dostupné ze samostaných domén (např. admin.volby.utb.cz a volby.utb.cz), které nemusí být fyzicky na stejném serveru. Právě toto dokáže podstatně zvýšit bezpečnost aplikace. Frontendová část (volby.utb.cz) je umístěna na bežném veřejně přístupném serveru, zatímco Backendová část je umístěna na serveru, který nemusí být vůbec dostupný z internetu. Samozřejmě může být rozdílná i samotná doména nižšího řádu, za předpokladu, že jsou správně nastaveny DNS záznamy.

A jelikož jsou obě části na sobě nezávislé, není nutné na veřejně dostupném Frontendu umisťovat Backendový kód, který obsahuje například zpracování, dešifrování a počítání odevzdaných hlasů, ale i aktivaci a mazání celých voleb. V případě útoku na aplikaci s cílem kompromitovat nebo ovlivnit volby, nemají útočníci možnost tento kód spustit. Museli by tedy útočit přímo na databázový server, jehož zabezpečení je v komptenci administrátora serveru.

## 5 DOMÉNOVÁ VRSTVA

Celý proces získání konkrétní entity pro potřeby aplikační vrstvy je postaven na několika návrhových vzorech. Správné užití návrhových vzorů umožní zapouzdřit chování jednotlivých tříd, nebudou vytvářena těsná propojení jednotlivých tříd a celý zdrojový kód bude flexibilnější. Cílem tohoto přístupu je zjednodušení případných budoucích úprav aplikace. Těsné provázání tříd aplikační a databázové vrstvy sice znamená méně náročnou práci při první implementaci, ale o to je náročnější kód v budoucnosti upravit.

Příkladem může být objekt – entita, který se umí perzistovat, tj. je přímo závislý na konkrétním úložišti. Při změně úložiště je pak potřeba upravit všechny takové objekty.

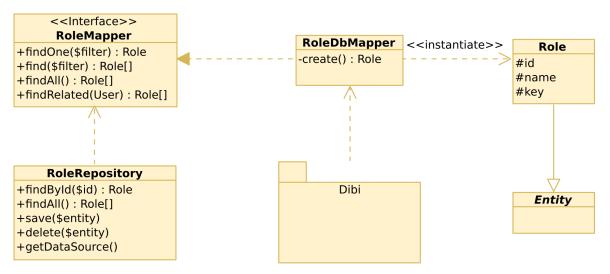
#### 5.1 Modelová vrstva

Z pohledu architektury MVC reprezentuje modelová vrstva data a manipulaci s nimi a v aplikaci se výrazně překrývá s doménovou vrstvou z pohledu DDD. Způsob implementace byl zvolen tak, aby zbytek aplikace nebyl pevně spojen se způsobem získávání a ukládání dat (entit).

Single Responsibility Principle (Princip jedné odpovědnosti) zavedený Robertem C. Martinem udává, že "třída by měla mít pouze jeden důvod ke změně" 1). Změnou je zde myšleno přepracování kódu. Pokud má třída pouze jednu odpovědnost, pouze ta může vyvolat nutnost změny kódu. Entita má odpovědnost podávat o sobě informace, její odpovědností není, jak je vytvořena, jak a jestli vůbec je perzistována v databázi či jinde atd. Vytváření entit by měla mít na starosti třída typu Factory, převedení dat z úložiště do formátu, kterému továrna rozumí je úkolem pro Data Mapper. Získání entit pro potřeby aplikace je práce pro Repository.

Získávání a manipulace s entitami byla implementována pomocí návrhových vzorů Data Mapper a Repository. Aplikační vrstva (především Presentery) získává jako závislost repozitáře (třídy typu Repository), které jí poskytují požadované entity nebo kolekce entit. V souladu se SRP Presenter nezajímá, jakým způsobem jsou entity získávány, k jeho odpovědnosti to nepatří. Repozitáře vědí, že rozhraní Data mapper umí poskytovat entity bez ohledu na to, kde a jak je konkrétní entita uložena (v paměti, souboru, databázi či jinde). V aplikaci je pouze jedna implementace a to DbDataMapper. Data mapper pomocí databázového adaptéru Dibi odesílá požadavky na databázový server. Vytváření entit je řešeno částečně továrními metodami data mapperů a částečně samotnými továrními třídami v závislosti na složitosti operace. Ideální by ovšem bylo striktní oddělení do samostatných tříd.

 $<sup>^{1)}\</sup>mathrm{A}$  class should have only one reason to change [24]



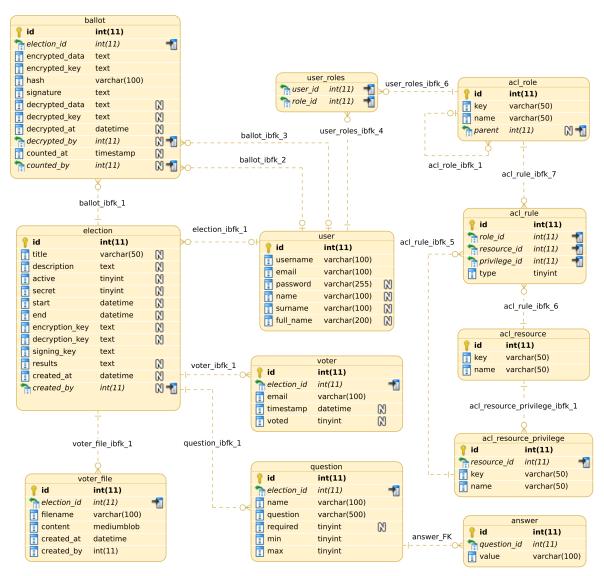
Obrázek 5.1 Diagram modelové vrstvy (zdroj: vlastní)

Diagram na obrázku 5.1 obecně popisuje použité řešení, které bylo aplikováno na všechny entity. Třída RoleDbMapper implementuje rozhraní RoleMapper, které je předáno třídě RoleRepository jako závislost. V diagramu je použit příklad role, vyhledat ji lze podle id nebo podle vazby na entitu User. Vhodné například, pokud chceme zjistit, které konkrétní role má uživatel nastaveny a tedy k jakým prostředkům a akcím má přístup díky pravidlům přiřazeným k jeho daným rolím. Zde je vhodné připomenout diagram na obrázku 3.3, který popisuje vazby mezi uživatelem, rolemi atd.

Metody find(), findOne(), findAll() a findRelated() slouží k vyhledání entit podle zadaných parametrů. Těmi může být filtr na Id nebo společnou vlastnost ale i vazba na jinou entitu. Metoda getDataSource() slouží k získání dat pro zobrazení interaktivních tabulek v administraci aplikace. Pomocí metody create() dokáže vytvořit nové instance entity Role, které jsou následně předány repozitáři samostatně (findOne()) nebo jako kolekce (některé mappery předávají objekt ...Collection, některé předávají pole objektů).

#### 5.2 Struktura databáze

Pomocí stanovených modelů bylo možné navrhnout podrobnější modely jednotlivých entit a tím pádem i strukturu databáze.

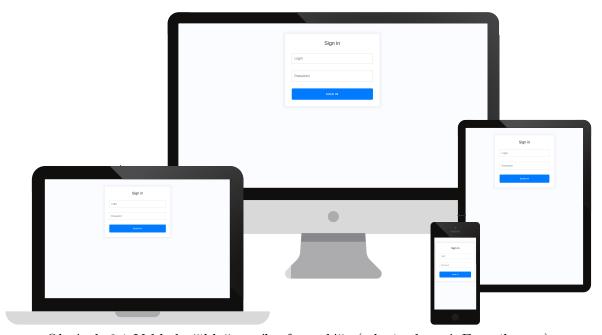


Obrázek 5.2 Entitně relační diagram (zdroj: vlastní)

#### 6 VRSTVA INFRASTRUKTURY

#### 6.1 Přihlašovaní a autentizace

Přihlašování uživatelů probíhá identickým způsobem pro Frontend i Backend. Aplikace je dostupná pouze pro přihlášené, pokus o přístup bez platného přihlášení vyvolá přesměrování na SignPresenter. Přestože základní URL adresa aplikace vede na Homepage:default, (nepřihlášení) uživatelé jsou vždy přesměrováni nejdříve na přihlašovací stránku.



Obrázek 6.1 Vzhled přihlašovacího formuláře (zdroj: vlastní, Freepik.com)

K ověření (autentizaci) uživatele pomocí kombinace uživatelského jména (e-mailové adresy) a hesla v Nette slouží rozhraní Authenticator<sup>1)</sup>. Samotný proces ověření inicializuje objekt User<sup>2)</sup>.

SignPresenter po odeslání formuláře předá objektu User implementaci rozhraní a následně zavolá metodu User::login(\$username, \$password). Pokud ověření selže, je vyvolána výjimka AuthenticationException, která je zachycena v presenteru. Úspěšná autentizace způsobí uložení implementace IIdentity do objektu User.

Jedním z požadavků na aplikaci byla stanovena možnost přihlášení voličů pomocí univerzitních e-mailových adres. Implementace ověřování metodou Single Sign-On přes systém Shibboleth by byla nad rámec této práce a po diskuzi s vedoucím práce bylo zvoleno ověřování pomocí Active Directory přes LDAP. Dalším požadavkem byla možnost přihlášení externích uživatelů bez nutnosti vytvářet jim univerzitní e-mailové adresy. Tohoto bylo docíleno možností ověření vůči databázi aplikace.

<sup>1)</sup> Nette\Security\Authenticator

<sup>2)</sup>Nette\Security\User

```
public function signInFormSuccess(Form $form, \stdClass $values): void
2
      $user = $this->getUser();
3
      try {
4
        $user->setAuthenticator($this->passwordAuthenticator);
5
        $user->login($values->username, $values->password);
6
        $this->redirect('Homepage:');
      } catch (AuthenticationException $ex) {
8
        try {
9
          $user->setAuthenticator($this->ldapAuthenticator);
10
          $user->login($values->username, $values->password);
11
          $this->redirect('Homepage:');
12
        } catch (AuthenticationException $ex) {
13
          $form->addError('Username or password invalid');
14
       } catch (NoConnectionException $ex) {
15
          $form->addError('LDAP server not available');
16
17
     }
18
   }
19
```

Fragment zdrojového kódu 6.1 Autentizace v SignPresenter

K autentizaci se využívají dvě implementace třídy Authenticator. První se k ověření použije PasswordAuthenticator, která při úspěšném ověření vrací entitu uživatele včetně všech rolí, při neúspěchu následuje pokus o ověření přes LdapAuthenticator.

- PasswordAuthenticator v prvním kroku získá na základě e-mailové adresy entitu uživatele z repozitáře. Pokud takový uživatel v databázi není, je vyvolána výjimka AuthenticationException. V druhém kroku předá uloženou hash hesla a ověřované heslo třídě Nette\Security\Passwords k porovnání. Pokud heslo neodpovídá, je opět vyvolána výjimka. Úspěšné ověření vrátí získanou entitu.
- LdapAuthenticator v prvním kroku se pokusí ověřit kombinaci e-mailové adresy a hesla vůči univerzitnímu Active Directory, při neúspěchu vyvolá výjimku. V druhém kroku se pokusí získat z repozitáře entitu uživatele s odpovídající e-mailovou adresou, pokud takový neexistuje, je vytvořena nová entita s rolemi získanými z Active Directory. Tyto role jsou buď Student nebo Zaměstnanec.

# 6.2 Oprávnění a autorizace

Ověření oprávnění uživatele provést akci (autorizace) na frontendové části je velice přímočaré. Zobrazit přehled aktivních voleb může kdokoli úspěšně autentizovaný systémem. Volit a zobrazit výsledky může kdokoli, kdo je uveden na seznamu voličů. Není třeba provádět žádnou dodatečnou autorizaci operací.

Backendová část je v tomto ohledu o něco složitější. Jednotliví uživatelé mohou mít přístup k presenteru, ale už ne k nějaké jeho konkrétní akci nebo signálu (metodám obecně). Podle modelu definovaného v části 3.4 byly vytvořeny jednotlivé třídy entit. Proces autorizace stejně jako autentizace inicializuje Nette objekt User<sup>3)</sup>. V případě přihlašování uživatelů jsou mu předávány implementace napřímo, jelikož se používají dvě různé. U autorizace stačí předat jednu konkrétní implementaci, což je nejjednodušší provést v konfiguračním souboru aplikace. V soubrou common.neon tedy byly zaregistrovány služby Permission<sup>4)</sup> a AuthorizatorFactory. Framework se o předání závislostí postará sám.

V rámci třídy AuthorizatorFactory jsou z repozitáře získány včechny prostředky a jejich akce a zaregistrovány v Permission. Dále se získají všechny role a postupně se zaregistrují společně s jejich pravidly. Jako poslední je zaregistrována role *superAdmin*, uživatel s touto rolí má nastaveno jediné pravidlo - vše povoleno.

```
public function create(): Authorizator
2
      $authorizator = new Permission();
3
      foreach ($this->resourceRepository->findAll() as $resource) {
4
        $authorizator->addResource($resource->key, $resource->parent->key ?? null);
5
6
      foreach ($this->roleRepository->findAll(true) as $role) {
7
        $authorizator->addRole($role->key, $role->parent->key ?? null);
8
        $rules = $role->rules->getByTypes();
9
        foreach ($rules as $type => $ruleResources) {
10
          foreach ($ruleResources as $ruleResource => $rulePrivileges) {
11
            $authorizator->$type($role->key, $ruleResource, $rulePrivileges);
12
          }
13
       }
14
      }
15
16
      // allow all resources and privileges for superAdmin
17
      $authorizator->allow('superAdmin');
18
      return $authorizator;
19
   }
20
```

Fragment zdrojového kódu 6.2 Tovární metoda třídy AuthorizatorFactory

<sup>3)</sup>Nette\Security\User

<sup>4)</sup> Nette\Security\Permission

Nette umožňuje pravidla nastavovat dvojím způsobem, výčtem povolených akcí a povolením všech akcí a výčtem akcí zakázaných. Aplikace umožňuje vytvořit pravidla obou typů, zakazující (deny) typ má nicméně smysl pouze pro roli superAdmin, která je jako jediná definována druhým způsobem. Ostatní role vždy obsahují pouze výčet povolených akcí, vše ostatní je zakázáno.

Zjistit, zda je uživatel oprávněn provést požadovanou akci, lze několika způsoby. Napřímo pomocí metody User::isAllowed(\$resource, \$privilege), která vrací true, pokud alespoň jedna z rolí uživatele k akci opravňuje, jinak vrací false. Tento způsob lze využít i v šablonách, kde je objekt uživatele automagicky [sic] dostupný jako proměnná \$user. V presenterech se získá pomocí \$this->getUser() a komponenty mají presenter dostupný jako členskou proměnnou, objekt User tedy získají pomocí \$this->presenter->getUser(). Ostatním třídám aplikace se předává jako závislost v konstruktoru pomocí DI Containeru.

Jelikož presentery zpracovávají především požadavky od uživatele, podstatná část jejich metod by obsahovala opakující se volání metody isAllowed. Proto bylo využito anotací jednotlivých metod, příklad takové anotace je uveden ve fragmentu 6.3. Čtení anotací Nette usnadňuje pomocí objektu MethodReflection<sup>5)</sup>, který je předáván metodě checkRequirements() každého presenteru. Tato metoda je v průběhu životního cyklu presenteru volána několikrát, poprvé při jeho vytvoření a předává se jí objekt ComponentReflection<sup>6)</sup> - reflexe aktuálního presenteru - a poté před každým action, handle a render v tomto pořadí s reflexí dané metody. Tímto bylo dosaženo velice efektivního zabezpeční jednotlivých částí presenteru.

```
/**
2  * @restricted
3  * @resource(elections)
4  * @privilege(delete)
5  */
6 public function handleDelete(int $id): void { ... }
```

Fragment zdrojového kódu 6.3 Příklad anotace metody

 $<sup>^{5)}</sup>$ Nette\Application\UI\MethodReflection

 $<sup>^{6)} {\</sup>tt Nette \LApplication \UI \Component Reflection}$ 

Zpracování anotací probíhá v abstraktním presenteru BasePresenter. Pokud uživatel nedisponuje patřičným oprávněním, je mu zobrazena varovná zpráva (flashMessage) a je přesměrován na výchozí View aktuálního presenteru, pokud nemá oprávnění ani k tomu, je přesměrován na HomepagePresenter.

```
abstract class BasePresenter extends Nette\Application\UI\Presenter
2
      public function checkRequirements($element): void
3
4
5
        if ($element instanceof Nette\Application\UI\MethodReflection &&
        ⇒ $element->hasAnnotation('restricted')) {
          $resource = $element->getAnnotation('resource');
8
          $privilege = $element->getAnnotation('privilege');
          if (!$user->isAllowed($resource, $privilege)) {
10
            $this->flashMessage('You do not have permission to do that', 'warning');
11
            if (!$user->isAllowed($resource, 'view')) {
12
              $this->redirect('Homepage:');
13
            }
14
            if ($this->isAjax()) {
15
              $this->forward('this');
16
            } else {
17
              $this->forward(':default');
18
19
          }
20
        }
21
      }
22
23
24
25
   }
```

Fragment zdrojového kódu 6.4 Autorizace pomocí anotací metod

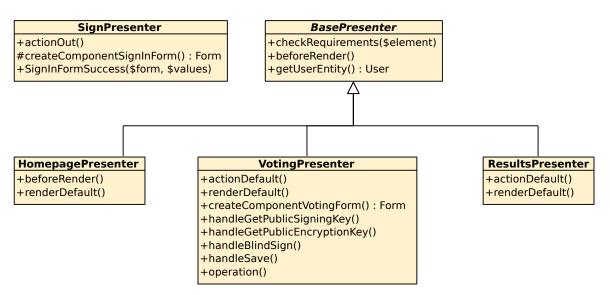
# 7 APLIKAČNÍ A PREZENTAČNÍ VRSTVA

Aplikační vrstva je tvořena především presentery, které obsluhují požadavky uživatele a pomocné třídy. Ty mohou být zcela samostatné nebo rozšiřují chování využívaných Composer balíčků. Prezentační vrstva je tvořena šablonami. Použitá architektura propojuje a částečně prolíná obě vrstvy, proto jsou uváděny společně. Toto prolínání podle Davida Grudla vidíme i v Nette, jak uvádí v komentáři u svého článku: "Dalo by se říct, že metoda renderDefault() je součástí vrstvy View, společně se šablonou." [25]

### 7.1 Presentery

V aplikaci se nachází tři skupiny presnterů, podle příslušnosti k modulu: Core, Backend a Frontend. Šablony pro konkrétní Presenter jsou ve společném adresáři templates/jmenoPresenteru/ a název souboru každé šablony odpovídá akci daného presenteru. Pokud akce nevede na vykreslení šablony, nemusí mít šablonu vůbec vytvořenou. Příkladem je Sign:out (SignPresenter a akce out), která přihlášeného uživatele odhlásí a přesměruje na přihlašovací formulář Sign:in (stejný presenter, akce In). SignPresenter obsahuje metodu renderIn a tedy vyžaduje i šablonu templates/Sign/in.latte

#### 7.1.1 Frontend



Obrázek 7.1 Třídy Presenter frontendové části (zdroj: vlastní)

**SignPresenter** Jediným úkolem tohoto presenteru je uživateli poskytnout možnosti přihlášení a odhlášení.

Tabulka 7.1 Dostupné akce

akce	action*	render*	šablona
in	-	-	in.latte
out	actionOut	-	-

# Dostupné akce:

## • Sign:in Zobrazí přihlašovací formulář

Nemá definované metody action ani render - ekvivalentní by byly prázdné metody. Jediným úkolem této metody je zobrazit formulář pro přihlášení, který se vytváří metodou SignPresenter::createComponentSignInForm(). Po odeslání formuláře se volá opět tato akce, nicméně se provede i callback formuláře SignPresenter::signInFormSuccess(). V tomto callbacku se aplikace pokusí o přihlášení uživatele pomocí poskytnutých údajů. Presenter je předá třídě implementující rozhraní Nette\Security\IAuthenticator. Princip přihlašování je popsán v části 6.1. Na tuto akci zároveň odkazují všichni potomci BasePresenter z metody BasePresenter::checkRequirements(), pokud se uživatel pokusí provést jakoukoli akci jako nepřihlášený (např. po vypršení session).

## • Sign: out Odhlásí uživatele

Uživatel po kliknutí na odkaz "Odhlásit" vyvolá akci tuto akci, kdy je odhlášen a následně přesměrován na přihlašovací formulář – Sign:in . Tato akce nemá render metodu ani šablonu (dochází k přesměrování, které předchází jakémukoli výstupu a ukončuje aktuální cyklus aplikace).

BasePresenter je abstraktní třída, která je společným předkem pro všechny presentery, které jsou dostupné pouze po přihlášení. Také obsahuje metody, které jsou užitečné pro všechny presentery obecně. Vzhledem k tomu, že se jedná o abstraktní presenter, nemá žádné metody action, render ani vlastní šablony. Metoda checkRequirements() slouží k ověření, že je uživatel přihlášen. Rozšiřuje rodičovskou metodu, která detekuje CSRF¹) útoky, je tedy nezbytné zahrnout parent::checkRequirements(\$element). Aby bylo zajištěno správné zobrazení krátkých stavových zpráv flashMessage a modálních oken během AJAXových požadavků, je zde i metoda beforeRender(), která se volá vždy před metodami render.

<sup>&</sup>lt;sup>1)</sup>Cross-Site Request Forgery

HomePagePresenter slouží jako rozcestník po přihlášení uživatele. Jeho jediná akce je Homepage:default, a obsahuje pouze render metodu, která získává objekty Election, které jsou dostupné danému uživateli.

VotingPresenter je stěžejním presenterem frontendové části aplikace, jejímž prostřednictvím probíhá celý proces volby na straně uživatele. Metoda actionDefault() získává a renderDefault() předává šabloně objekt Election. Samotný hlasovací lístek je tvořen formulářem. Ten je vytvářen tovární metodou createComponentVotingForm(). Zde bylo využito generované továrničky, což je zjednodušený zápis továrních tříd, které pouze vytváří jeden konkrétní objekt. Do presenteru je pomocí Dependency Injection předána závislost na rozhraní VotingFormFactory a Nette samo vygeneruje implementaci tohoto rozhraní, které je předáno do Presenteru [26].

Formulář VotingForm je samostatnou třídou rošiřující Control<sup>2)</sup> - v názvosloví Nette komponentou. Komponenty mohou mít vlastní šablony, což umžňuje zpřehlednit šablonu presenteru pokud není celý formulář vykreslován automaticky přes FormRenderer. Zároveň je i samotný kód presenteru jednodušší, o vytvoření formuláře, validaci a zpracování se totiž stará třída formuláře.

Hlasovací formulář neobsahuje žádnou logiku pro validaci ani zpracování odeslaných dat. Veškerá validace probíhá pomocí JavaScriptu na straně klienta a data se odesílají teprve po zašifrování a to přímo na presenter pomocí AJAX. Zpracování těchto požadavků (signálů) pomocí handle metod je popsáno v samostatné části 8 věnované zpracování hlasovacích lístků.

ResultsPresenter je velice jednoduchý presenter, který opět pomocí metod actionDefault() a renderDefault() získá a zpřístupní objekt Election šabloně k zobrazení výsledků hlasování / voleb.

#### 7.1.2 Backend

Tato část obsahuje nástroje pro správu uživatelů, uživatelských oprávnění a především voleb samotných. Je hojně využíváno formulářů a interaktivních tabulek (neboli datagridů). Formuláře a datagridy jsou samostatné komponenty<sup>3)</sup>. Jednoduché komponenty jsou zpravidla vytvářeny přímo v Presenteru. Složitější chování nebo obsáhlé komponenty je vhodnější oddělit do samostatné třídy. Podrobněji jsou datagridy popsány v části 7.3.1.

<sup>2)</sup>Nette\Application\UI\Control

<sup>3)</sup> třídy rozšiřující Nette\Application\UI\Control

Datagridy jsou vytvářeny pomocí třídy App\Backend\Utils\DataGrid\Datagrid, která zefektivňuje způsob vytváření jednotlivých gridů díky zapouzdření často používaných konstrukcí. Tím se nejen výsledný kód v presenterech zjednoduší, ale zároveň gridy napříč aplikací mají stejné chování a na všechny se aplikuje stejná logika. Tímto přístupem se také podstatně usnadní změny ovlivňující všechny gridy například změna ikony se projeví všude.

SignPresenter slouží ke správě přihlášení do aplikace, v zásadě se jedná o obdobu frontendového SignPresenter. Popis této třídy je tedy identický.

BasePresenter je stejně jako App\Frontend\Presenters\BasePresenter abstraktní třídou společnou pro všechny další presentery. Ověřuje, že uživatel je přihlášen a má oprávnění provést požadovanou akci.

HomepagePresenter hlavní jeho funkcí je umožnit zobrazení navigace po přihlášení i pro uživatele, který nemá definovaná žádná práva a jediné co může v aplikaci provést je se odhlásit. Mohl by zobrazovat i nějakou formu rozcestníku, jako ve frontendové části, to ale obstarává navigační lišta. Dalším vhodným využitím tohoto presenteru by byla prezentace důležitých dat formou dashboardu.

**ElectionsPresenter** poskytuje přehled nad všemi vypsanými volbami, jejich rychlou editaci, mazání a odkaz na zobrazení detailu. Nové volby se také vytváří v tomto presenteru. Při vypisování nových voleb je vhodné zvolit výstižný krátký popisek, jeho editace je uživatelsky přívětivá díky JavaScriptovému pluginu *tinyMCE*.

**ElectionPresenter** nabízí detailní přehled konkrétních voleb rozdělený do záložek. Některé záložky se zobrazují pouze pokud se volby nacházejí v určitém stavu. Záložka výsledky se například zobrazí až po ukončení voleb.

V záhlaví detailu se nachází kontextové menu, které umožňuje volby (de)aktivovat, nahrávat seznamy voličů a klíče volební komise. Aktivace voleb způsobí jejich zobrazení voličům, hlasování je umožněno až v řádném termínu. Po aktivaci voleb není možné měnit jejich nastavení, ale lze je opět deaktivovat. Aktivovat a deaktivovat volby lze pouze pokud se nenacházejí v průběhu jejich konání. Po skončení voleb se voličům ukazují pouze výsledky a to do doby než jsou deaktivovány.

Jednotlivými záložkami jsou:

• Overview, kde se zobrazuje formátovaný popis voleb a tři pole s šifrovacími klíči (pokud jsou dostupné). Těmito klíči jsou: privátní a veřejný klíč volební komise

a veřejný podpisový klíč serveru.

- Results s výsledky voleb. Tato záložka je distupná pouze po ukončení voleb.
   V případě, že dosud nejsou spočítané výsledky, je nabídnuto jejich spočítání a následně se již zobrazují pouze výsledky v přehledných grafech.
- Questions zobrazí grid otázek definovaných pro dané volby. Otázkou může být
  volená pozice, její odpověďmi pak jména kandidátů. Při založení nové otázky je
  možné nastavit minimální a maximální počet otázek, zda je odpověď povinná
  a jednotlivé odpovědi. V gridu je možné otázky editovat a mazat.
- Answers obsahuje grid odpovědí na všechny otázky, zde je možné odpovědi mazat.
- Voter list zobrazí grid s aktivním seznamem voličů.
- Voter files v tomto gridu se nachází všechny soubory se seznamem voličů, které byly pro dané volby nahrány. Soubory je možno prohlížet, mazat, stáhnout a aplikovat vybraný soubor jako aktivní seznam voličů. Nový soubor lze nahrát přes kontextové menu v záhlaví.

UsersPresenter jednoduchý presenter s gridem uživatelů a formulářem pro přidávání / editaci uživatelů. Formulář umožňuje uživatelům přidělovat role i změnit heslo. Aplikace neobsahuje žádný registrační formulář, nové uživatele musí vždy přidávat osoba s patřičným oprávněním - pravděpodobně administrátor aplikace. Jak bylo popsáno v části 6.1, není potřeba zakládat uživatelské účty voličům, ale pouze osobám, kterým je potřeba navýšit oprávnění.

RolesPresenter výchozí View tohoto presenteru nabízí grid všech dostupných rolí a formulář pro jejich základní editaci. Pomocí akce gridu je možné zobrazit detail role, kde se nachází seznam definovaných pravidel přístupu ve formě gridu. Tato pravidla lze editovat, mazat a přidávat nová.

**ResourcesPresenter** velice podobý předchozímu RolePresenter. Tento umožňuje správu prostředků (*Resource*), na stránce detailu je pak k dispozici správa akcí (*Privilege*) dostupných pro daný prostředek.

#### 7.1.3 Core

Tento modul je společný pro frontendovou i backendovou část a obsahuje pouze uživatelsky přívětivé zpracování chybových stavů. Pokud se uživatel pokouší

přistoupit na neexistující stránku, není nalezen požadovaný záznam v databázi (HTTP 404) nebo nemá uživatel potřebná oprávnění k zobrazení stránky (HTTP 403), místo základních chybových stránek HTTP serveru mu je zobrazena chybová stránka vygenerovaná Nette. Stejně tak v případě chyby serveru (HTTP 500).

V případě, že se Nette nachází ve vývojovém režimu, jsou všechny chyby aplikace předávány ke zpracování nástroji Tracy (dříve Laděnka) [27], který vypíše chybu včetně části zdrojového kódu, předávaných proměnných, dotazů na databázi a dalších velice užitečných informací pro ladění chyb. V produkčním režimu jsou chyby předávány ErrorPresenteru, který chyby 4xx předává dále do Error4xxPresenter případně rovnou předá statickou šablonu s chybou 500 nebo 503.

## 7.2 Šablony

Šablony jsou součástí zobrazovací vrstvy (View) aplikace a jejich účelem je prezentovat uživateli data z aplikační a doménové vrstvy v lidské podobě. Pro jednoduchost popisu byly do této části zařazeny i kaskádové styly (CSS) a JavaScript (JS), přestože nejsou ve striktním podání šablonami.

Jak již bylo popsáno, šablona je těsně navázána na presenter a jeho akci. I pokud presenter nemá definované žádné metody akce (action, render), pokud existuje šablona, může být zobrazena. Každá šablona musí být umístěna v adresáři, který se shoduje s názvem presenteru a název souboru šablony musí odpovídat názvu akce. Prázdná (relativní) URL adresa webu směřuje na HomepagePresenter a jeho akci default. Pokud má existovat i výstup pro danou adresu, šablona default.latte bude umístěna do adresáře templates/Homepage/, přičemž adresář templates je na stejné úrovni jako adresář obsahující presentery.

Výstupem šablony je nejčastěji HTML kód zobrazený v prohlížeči. Nette umožňuje vykreslovat i samostatné části šablon zvané snippety [18], čehož je hojně využíváno pro AJAXové požadavky. Presenter po zpracování AJAX požadavku může jako odpověd poslat pouze část šablony ve formě JSON řetězce, který zpracuje JavaScriptová knihovna Naja a vloží na konkrétní místo v HTML dokumentu, který má prohlížeč již načtený. Tímto se podstatně snižuje objem přenesených dat, ale především rychlost načtení požadovaného obsahu. Na uživatele aplikace zároveň působí svižně, jelikož nedochází k překreslování celého obsahu prohlížečem, změní se pouze ta část dokumentu, která je definovná jako snippet.

Snippety jsou v aplikaci použity pro formuláře, datagridy a další. Detail konkrétních voleb obsahuje jednotlivé záložky, které také využívají snippetů a AJAXových požadavků. Knihovna Naja navíc umí simulovat historii prohlížení i změnou URL adresy v adresním řádku prohlížeče, zároveň funguje i možnost v historii listovat pomocí příkazů *zpět* a *vpřed* prohlížeče.

### 7.2.1 CSS styly

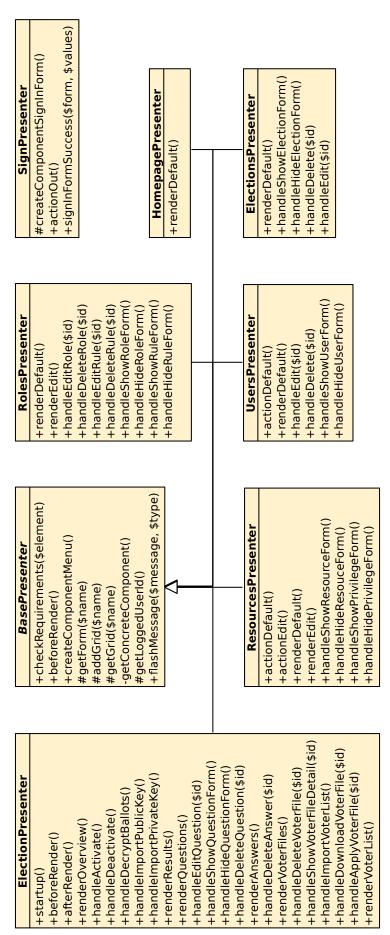
Aplikace využívá CSS frameworku Bootstrap původně vyvinutý ve společnosti Twitter a v současnosti jeden z nejpoužívanějších CSS frameworků vůbec [28]. Bootstrap umožňuje vytvářet responzivní stránky velice snadno pouze použitím CSS tříd. Použitá verze (v4.6) využívá flexbox k dosažení responzivního vzhledu. Tento framework (a verze) byl zvolen vzhledem k dostupným rozšířením pro Nette formuláře a datagridy, které tak působí jednotným vzhledem. Některé formuláře musely být i tak vykresleny manuálně, aby bylo dosaženo požadovaného vzhledu, především kvůli nedokonalému zobrazení chyb ve formuláři.

Vlastní a upravené kaskádové styly jsou uloženy v custom.css, další používané CSS soubory jsou závislostmi používaných balíčků. V backendové části jsou také použity ikony FontAwesome [29].

### 7.2.2 Skripty a balíčky

Aplikace také využívá několik JavaScriptových knihoven a vlastních skriptů. Vlastními skripty jsou rozšíření pro knihovnu Naja a skript pro šifrování hlasů na straně klienta. Naja byla rozšířena o možnost nuceného přesměrování, indikaci načítání stránky při AJAXovém požadavku, zobrazení modálních oken a uložení obsahu editoru tinyMCE před odesláním formuláře na server.

- Naja obsluha a zpracování AJAXových požadavků
- jQuery knihovna pro manipulaci s Document Object Model (DOM)
- netteForms validace formulářů
- Bootstrap knihovna Bootstrap frameworku
- toastr.js zobrazení krátkých stavových zpráv (toastů)
- charts.js interaktivní grafy
- tinyMCE textový editor ve formulářových polích textarea

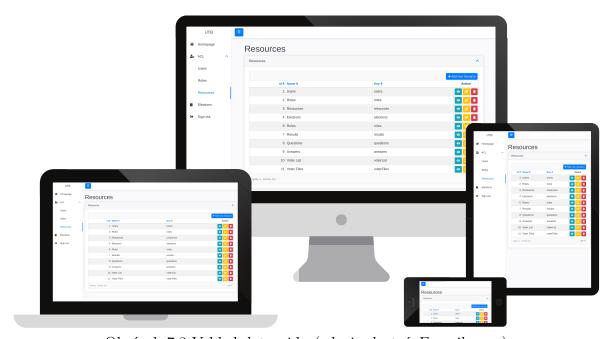


Obrázek 7.2 Třídy Presenter backendové části (zdroj: vlastní)

### 7.3 Pomocné třídy

#### 7.3.1 Datagridy

Zkráceně gridy, tyto interaktivní tabulky umožňují kromě zobrazení dat i jejich filtraci, stránkování, akce nad řádkem tabulky (např. odkaz směřující na Signál) a mnoho dalších funkcí. Gridy přijímají data jako objekt Datasource, který může obsahovat data ve formě obyčejného pole nebo dotazu SQL [30]. Kromě jednoho případu v této aplikaci vždy pracují s SQL dotazem. Výhoda tohoto přístupu je minimalizování potřebného objemu dat k zobrazení gridu. Po změně filtrace nebo stránky je vždy upraven SQL dotaz a až následně odeslán na databázový server, filtrace a stránkování tedy probíhá přímo na SQL serveru, nikoli pomocí PHP nebo JavaScriptu.



Obrázek 7.3 Vzhled datagridu (zdroj: vlastní, Freepik.com)

Akce nad řádkem jsou typicky úlohy typu editace, mazání zobrazení detailu a směřují na Signál presenteru (metody handle). Jsou reprezentovány ikonami. Požadavek na vymazání řádku (záznamu) je navíc opatřen potvrzovacím dialogovým oknem, aby nedošlo k nechtěnému smazání při nechtěném kliknutí.

## 8 ZPRACOVÁNÍ HLASOVACÍCH LÍSTKŮ

Nejcitlivější částí aplikace je bez pochyb právě práce s hlasovacími lístky, proto jí byla věnována samostatná část. Hlasovací lístek je na straně klienta (voliče) reprezentován formulářem. Tento formulář je generován v Nette na základě specifikací nastavených pro dané volby. Každý hlasovací lístek musí obsahovat nejméně jednu otázku. Otázka obsahuje několik odpovědí a limit pro nejmenší a největší povolený počet zvolených odpovědí. Otázka může být také označena jako povinná.

Z výše uvedeného vyplývá, že formulář je potřeba validovat - zjistit, že odpovědi uvedené na hlasovacím lístku odpovídají specifikacím voleb. Nette umožňuje pravidla validace nastavit již při vytváření formuláře a po jeho odeslání klientem je formulář zvalidován na straně serveru. Neúspěšná validace přeruší zpracování formuláře a klientovi poskytne zpětnou vazbu (chybové zprávy). Pokud je načtena JavaScriptová knihovna netteForms.js, provádí se validace navíc i na straně klienta [31].

Pokud by byl hlasovací lístek odeslán serveru k validaci, byla by narušena anonymita voleb. A to i v případě, že by server jen ověřil, že počet odpovědí odpovídá nastaveným limitům. Data by server měl k dispozici nešifrovaná a stejně tak identitu voliče, kdokoli by mohl vznést oprávněnou námitku, že takto není zaručena absolutní anonymita voliče. Validace formuláře z tohoto důvodu probíha pouze na straně klienta - v prohlížeči.

Ve fragmentu 8.1 jsou vidět skripty a balíčky, které jsou využívány pro validaci a šifrování hlasovacích lístků na straně klienta. Třída Crypto obsahuje metody pro šifrování dat a komunikaci se serverem za účelem výměny klíčů, z tohoto důvodu jsou ji předávány odkazy na signály presenteru.

```
<script src="/js/crypto/jsbn@latest.js"></script>
   <script src="/js/crypto/js-sha256@latest.js"></script>
   <script type="module">
3
     naja.registerExtension(new ValidateVotingForm());
4
     import Crypto from '/js/crypto.js'
5
     window.crypt = new Crypto({
       publicEncryptionKeyLink: {link getPublicEncryptionKey!},
7
       publicSigningKeyLink: {link getPublicSigningKey!},
8
       signingLink: {link blindSign!},
9
       savingLink: {link save!}
10
     });
11
   </script>
12
```

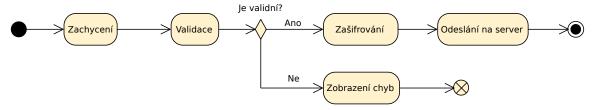
Fragment zdrojového kódu 8.1 JavaScript použitý při hlasování

#### 8.1 Validace

Validace formuláře na straně klienta je všeobecně považována za pouhé usnadnění pro uživatele, umožňuje rychle a přehledně uživatele informovat o nesrovnalostech ve formuláři. Nicméně, veškerá data přijatá od klienta (prohlížeče) by měla být považována za potenciálně nebezpečná a nevalidní, jelikož upravit data před odesláním nebo upravit JavaScriptové validační skripty není nemožné [32][33][34].

Je nutné tedy počítat s tím, že data jsou validována již na straně klienta, ale pouze pro potřeby voliče - aby mu byly přehledně komunikovány jakékoli chyby, kterých se během vyplňování hlasovacího lístku dopustil. Na server se data dostanou zašifrována a nebylo by již možné ověřit jejich platnost. To by mohlo snadno vyústit ve vysoké procento neplatných hlasů a v horším případě četným námitkám proti platnosti voleb samotných. Nutnost validovat data na straně serveru nicméně zůstává, pouze se odkládá na dobu, kdy budou data serverem čitelná - sčítání hlasů.

Po vyplnění formuláře a kliknutí na potvrzovací tlačítko následuje série dílčích kroků, které vedou k odeslání zašifrovaného hlasovacího lístku nebo prezentaci chybových hlášení.



Obrázek 8.1 Diagram aktivity validace (zdroj: vlastní)

Formulář má nastaveno odesílání pomocí AJAX, událost odeslání formuláře je tedy nejprve zachycena knihovnou Naja. V šabloně je do Naja registrováno rozšíření ValidateVotingForm, což je jedno z vlastních rozšíření zahrnutých v soubrou Naja.ext.js.

Všechna potřebná pravidla pro validaci jsou již nastavena v Nette při generování formuláře a klient má načtenou knihovnu pro validaci formulářů od Nette, k validaci je tedy použita tato knihovna. Bohužel prezentace chyb touto knihovnou není uživatelsky nejpřívětivější, bylo tedy zvoleno validování jednotlivých elementů formuláře samostatně. Pomocí HTMLSelectElement.setCustomValidity() je nevalidním prvkům změněn stav validity, který využívá framework Bootstrap [x] k zobrazení validovaného formuláře (pomocí pseudoelementů :valid a :invalid). V případě, že formulář obsahuje nevalidní prvky, je zobrazena chybová zpráva, zvýrazněny chybné elementy a proces ukončen.

```
validateForm(event) {
1
      $('form input[type=submit]').attr('disabled', true)
2
      const { element, originalEvent } = event.detail;
3
      Nette.formErrors = [];
4
      for (let el of element.form.getElementsByTagName('input')) {
5
        if (el.dataset.netteRules !== undefined) {
6
          el.setCustomValidity(Nette.validateControl(el) ? '' : 'invalid')
8
      }
9
10
      if (originalEvent) {
11
        originalEvent.stopImmediatePropagation();
12
        originalEvent.preventDefault();
13
      }
14
      event.preventDefault();
15
16
      if (Nette.formErrors.length) {
17
        $(element.form).addClass('was-validated')
18
        this.showErrors();
19
        toastr.error('There were errors in the form')
20
        $('form input[type=submit]').attr('disabled', false)
21
        return:
22
      }
23
24
25
   }
26
```

Fragment zdrojového kódu 8.2 část třídy ValidateVotingForm

### 8.2 Šifrování

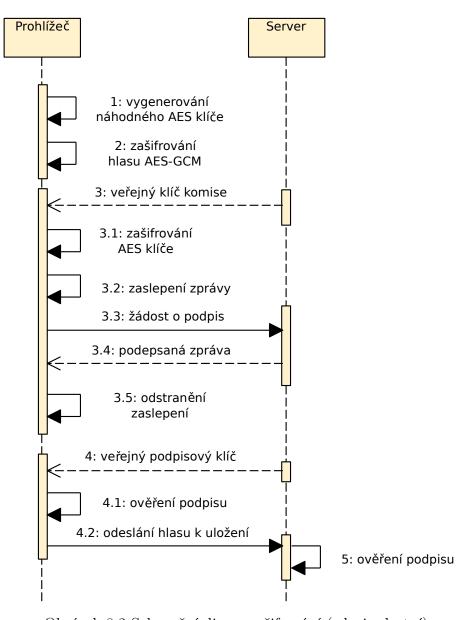
Data zvalidovaného formuláře jsou uspořádána do asociativního pole a předána k zašifrování třídě Crypto. Tato třída má ze šablony předány odkazy pro komunikaci se serverem a již po svém instanciování si od serveru vyžádá veřejný klíč volební komise a veřejný podpisový klíč serveru (oba RSA) a vygeneruje nový náhodný klíč AES-GCM (256-bit) a nonce (inicializační vektor). Jednotlivé operace jsou prováděny asynchronně na pozadí, uživatele tedy nijak neomezují.

Ve chvíli, kdy je hlas předán třídě Crypto je volební lístek (pole) převeden na JSON řetězec a zašifrován pomocí vygenerovaného AES klíče. Díky použité metodě šifrování je výsledný šifrovaný text pro stejný otevřený text pokaždé jiný. Následně je zašifrován i samotný AES klíč a to RSA klíčem volební komise (s RSA-OAEP výplní). Dále je na sha-256 hash šifrovaného klíče aplikován náhodný faktor zaslepení r podle algoritmu popsaného v části 2.4. Zaslepená zpráva je odeslána na server k podpisu.

Server přijímá zaslepenou zprávu, která neobsahuje žádné informace o hlasovacím lístku, jedná se pouze o hash klíče použitého k zašifrování hlasovacího lístku. Aby bylo možné na straně klienta z podepsané zprávy odstranit náhodný faktor r, není možné

použít žádné výplně. Použitá knihovna **phpseclib** navíc jako dodatečnou ochranu podpisového klíče proti časovým útokům používá zaslepování [35], které by rovněž znemožnilo odstranění faktoru r, proto nebylo použito. Podepsaná zpráva je vrácena zpět klientovi k dalšímu zpracování.

Na straně klienta je z podepsané zprávy odstraněn náhodný faktor r reverzní operací zaslepení. Tím je získán validní podpis původní (nezaslepené) zprávy - zašifrovaného AES klíče. Pomocí veřejného podpisového klíče serveru a hashe zašifrovaného AES klíče je ověřena správnost podpisu. Pokud podpis zprávy odpovídá originálu, na server se odešle k uložení zašifrovaný hlasovací lístek, zašifrovaný AES klíč a podpis.



Obrázek 8.2 Sekvenční diagram šifrování (zdroj: vlastní)

#### 8.3 Ukládání

V tuto chvíli se nabízí dotaz proč aplikovat slepé podepisování, když server, který vystavuje podpis zároveň zpracovává originál zprávy, kterou podepsal. Tento způsob byl zvolen s ohledem na univerzálnost použití. Právě díky slepému podepisování může být k ukládání hlasů použit jiný server zcela nezávislý na zbytku systému. Tento nezávislý server si pomocí veřejného podpisového klíče ověří, že zprává (hlasovací lístek) odpovídá podpisu a je důvěryhodná = podepsaná volebním serverem. Vzhledem k tomu, že se podepisuje pouze hash, je možné připojit i samotná data hlasovacího lístku, nezávislý server by tedy přijímal pouze zprávu a její podpis. Není to nicméně nutností, protože zašifrovaná data mohou být dešifrována pouze jedním klíčem a ten je ověřený volebním serverem.

Po přijetí dat k uložení tedy server opět ověří že přijatý zašifrovaný AES klíč odpovídá podpisu, který ho provází. Následně vytvoří entitu EncryptedBallot, nastaví ji přijatá data a předá repozitáři k uložení. Zároveň je u voliče zaznamenán čas, kdy hlasoval, tím pádem mu není umožněno hlasovat ve stejných volbách znovu. Jak bylo řečeno výše, ověření a uložení přijatých dat může provést i jakákoli důvěryhodná třetí strana, volební server pouze potřebuje vědět, že volič úspěšně hlasoval.

#### 8.4 Sčítání

Sčítání hlasů je umožněno pouze po skončení voleb a to uživatelům s patřičným oprávněním. Před sečtením hlasů je nutné je nejdříve dešifrovat, za tímto účelem musí člen volební komise serveru zpřístupnit privátní RSA klíč odpovídající klíči, který byl nahrán volební komisí před začátkem voleb. Z důvodu co nejvyšší možné důvěryhodnosti volebního systému bylo zvoleno řešení, kdy server (nebo kdokoli s přístupem k němu) nemá možnost hlasy dešifrovat dříve než volební komise uvolní potřebný RSA klíč. Tento způsob ovšem předpokládá správné vygenerování a bezpečné uložení klíče volební komisí.

Při nahrávání veřejné části RSA klíče je kontrolováno, jestli se jedná o veřejný RSA klíč, který aplikace dokáže použít. Zodpovědnost za poskytnutí správného klíče je ovšem na volební komisi. Pokud by byl poskytnut například klíč, jež je chráněn heslem, aplikace by v současné verzi hlasy nedokázala dešifrovat. Zároveň není umožněno vyzkoušet kompatibilitu veřejného a privátního klíče s aplikací, aby server nepřišel do kontaktu s privátním kíčem dříve než je to absolutně nezbytné.

Pro volby s ukončeným hlasováním je v backendové části aplikace zpřístupněna volba nahrání privátního klíče a v záložce výsledků také tlačítko pro sečtení hlasů. Kliknutí na tlačítko vede na signál countBallots. Proces sčítání hlasů řídí třída

BallotCounter, která je závislostí ElectionPresenter. Jediná veřejná metoda této třídy je processBallots(\$election): array, která deleguje dešifrování a validaci hlasovacích lístků na třídy BallotDecryptor a BallotValidator a samotné sečtení hlasů provádí sama. Jednotlivé metody této třídy jsou vidět ve fragmentu 8.3.

Třída BallotDecryptor obsahuje dvě veřejné metody volané z třídy BallotCounter, metoda setElection() pouze nastaví aktuálně zpracovávané volby a decryptBallots() nejprve načte zašifrované hlasovací lístky z repozitáře, následně metodou verify(\$ballot)ověří, že hash a podpis uložené v databázi odpovídá zpracovávanému volebnímu lístku a nakonec dešifruje AES klíč, kterým dešifruje samotná data. Dešifrovaná data jsou poté nastavena novému objektu DecryptedBallot, který je repozitářem uložen. V případě chyby při ověřování, dešifrování a dalších, je chyba zaznamenána do logu (souboru) včetně identifikace hlasovacího lístku. Kód dešifrování je vidět na fragmentu 8.4.

Třída BallotValidator má za úkol ověřit, že všechny dešifrované hlasovací lístky jsou platné a splňují pravidla nastavená pro dané volby. V zásadě se jedná o pozdní validaci hlasovacího formuláře, jak bylo popsáno v části 8.1. Tato třída obsahuje identické metody jako BallotDecryptor pro nastavení voleb a zpracování lístků. Z repozitáře jsou získány všechny dešifrované volební lístky a postupně ověřena data v nich obsažená, že splňují nastavená kritéria. Jmenovitě, že identifikátor voleb souhlasí s aktuálně zpracovávanými a že povinné otázky jsou zodpovězeny a všechny otázky splňují limity pro minimální a maximální počet odpovědí. Kód validace je vidět na fragmentech 8.5 a 8.6.

#### 8.5 Výsledky

Výstupem validace jsou tři pole volebních lístků - platné, neplatné a chybné. Neplatné jsou ty, které neprošly validací (nesprávný počet odpovědí apod.), chybné jsou pak ty, které se nepovedlo zpracovat. Všechny chyby jsou opět zaznamenány do logu. Třída BallotCounter si připraví počítadlo pro všechny možné odpovědi v daných volbách a platné lístky jsou předány ke sčítání metodě countResults(\$ballots). Ta projde každou otázku a navýší počítadlo pro každou vyplněnou odpověď. Konečný stav počítadla je pak vrácen do ElectionPresenter, který nastaví výsledky do objektu Election a předá ho repozitáři k uložení. Od té chvíle jsou dostupné výsledky voleb k zobrazení v obou částech aplikace. Na frontendové části se zobrazí pouze oprávněným voličům a to pouze pokud jsou dané volby stále aktivní. Po deaktivaci voleb se výsledky zobrazují pouze v backendové části. Výsledky voleb je rovněž možné stáhnout do počítače ve formě PDF protokolu z kontextové nabídky v detailu voleb.

```
public function processBallots(Election $election): array
2
      $this->election = $election;
3
      $decrypted = $this->ballotDecryptor->setElection($election)->decryptBallots();
4
      [$valid, $invalid, $errors] =
5
      $ $this->ballotValidator->setElection($election)->validateBallots();
        $this->counter = [
6
          'valid' => count($valid),
          'invalid' => count($invalid),
8
          'error' => count($errors),
9
        ];
10
        $this->prepareCounter();
11
      $this->countResults($valid);
12
      return $this->counter;
13
   }
14
15
   private function prepareCounter()
16
17
      foreach ($this->election->getQuestions() as $question) {
18
        $this->counter[$question->getId()] =
19
          array_fill_keys(array_keys($question->getAnswers()->getIdValuePairs()),
          \rightarrow 0);
      }
21
   }
22
23
24
     * @var DecryptedBallot[] $ballots
25
26
   private function countResults(iterable $ballots)
28
      try {
29
        foreach ($ballots as $ballot) {
30
          $data = $ballot->unpackData();
31
          foreach ($data['questions'] as $questionId => $answers) {
32
            foreach ($answers as $answerId => $value) {
33
              $this->counter[$questionId][$answerId]++;
35
          }
36
          $ballot->setCountedAt(new \DateTime())
37
            ->setCountedBy(UserId::fromValue($this->user->getId()));
          $this->ballotRepository->save($ballot);
39
40
      } catch (\JsonException $e) {
41
        $this->log($e, Logger::CRITICAL, $ballot);
42
      } catch (SavingErrorException $e) {
43
        $this->log($e, Logger::WARNING, $ballot);
44
     }
45
   }
46
```

Fragment zdrojového kódu 8.3 Metody třídy BallotCounter

```
/**
1
     * Othrows DecryptionException
2
3
   private function decryptKey(string $encryptedKey): DecryptingKey
5
      static $decryptingKey;
6
      if ($decryptingKey === null) {
7
        $decryptingKey = $this->election->getPrivateEncryptionKey();
8
        if ($decryptingKey === null) {
9
          throw new InvalidStateException('Decrypting key has not been set yet.');
10
11
      }
12
13
     try {
14
        $decrypted = $decryptingKey->decrypt(base64_decode($encryptedKey));
15
16
        ['key' => $key, 'iv' => $iv] = json_decode($decrypted, true, 512,
           JSON_THROW_ON_ERROR);
        return new DecryptingKey($key, $iv);
17
      } catch (\Exception $e) {
        throw new DecryptionException('Decrypting AES key failed');
19
      }
20
   }
21
22
23
     * Othrows VerificationException
24
25
   private function verify(EncryptedBallot $ballot): void
27
      $hash = $this->hash($ballot->encryptedKey);
28
      if (bin2hex($hash) !== $ballot->hash) {
29
        throw new VerificationException('hash does not match the stored value');
31
      $signature = $this->sign($hash);
32
      if (bin2hex($signature) !== $ballot->signature) {
33
        throw new VerificationException('signature does not match the stored
34
        → value');
     }
35
   }
36
37
   private function hash(string $message): string
38
39
40
      static $sha;
      if ($sha === null) {
41
        sha = new Hash('sha256');
42
43
      return $sha->hash($message);
44
45
46
   private function sign(string $message): string
47
48
      static $key;
49
      if ($key === null) {
50
        $key = $this->election->getPrivateSigningKey();
51
53
      return $key->decrypt($message);
   }
54
```

```
/** @param DecryptedBallot[] $ballots */
   private function validate(array $ballots): array
3
      $valid = $invalid = $error = [];
4
      foreach ($ballots as $ballot) {
5
        try {
6
          $data = $ballot->unpackData();
          $this->checkElection((int) $data['electionId']);
8
          $this->checkQuestions($data['questions']);
9
          $valid[] = $ballot;
10
        } catch (\JsonException $e) {
          $error[] = $ballot;
12
          $this->log($e, Logger::CRITICAL, $ballot);
13
        } catch (ValidationException $e) {
          $invalid[] = $ballot;
15
          $this->log($e, Logger::WARNING, $ballot);
16
17
18
      return [$valid, $invalid, $error];
19
20
21
    /** @return Question[] */
   private function getQuestions(): array
23
24
      static $questions;
25
      if ($questions === null) {
26
27
        foreach ($this->election->getQuestions() as $question) {
          $questions[$question->getId()] = $question;
28
        }
29
     return $questions;
31
32
33
   private function getAnswers(int $questionId): array
34
35
      static $answers;
36
      if ($answers === null) {
37
        foreach ($this->getQuestions() as $qId => $question) {
38
          $answers[$qId] = $question->getAnswers()->getIdValuePairs();
39
        }
40
     }
41
      return $answers[$questionId];
42
   }
43
```

Fragment zdrojového kódu 8.5 Metody třídy BallotValidator (1)

```
44
   /**
45
     * Othrows ValidationException
46
47
   private function checkElection(int $value): void
48
49
      static $electionId;
50
      if ($electionId === null) {
51
        $electionId = $this->election->getId();
52
53
      if ($electionId !== $value) {
54
        throw new ValidationException('Wrong election id');
55
     }
56
   }
57
58
59
    * @throws ValidationException
60
61
   private function checkQuestions(array $tested): void
62
63
      foreach ($this->getQuestions() as $qId => $question) {
64
        if (empty($tested[$qId]) && !$question->required) {
65
          continue;
66
67
        if ($question->required && empty($tested[$qId])) {
          throw new ValidationException('missing required question');
69
70
        $answerCount = count($tested[$qId]);
71
        if (($question->getMin() > $answerCount) || ($question->getMax() <</pre>
72
        throw new ValidationException('Wrong number of answers');
73
74
        $this->checkAnswers($qId, $tested[$qId]);
76
77
   }
78
79
80
    * Othrows ValidationException
81
82
   private function checkAnswers(int $questionId, array $tested): void
83
84
      $answers = $this->getAnswers($questionId);
85
      foreach ($tested as $key => $value) {
86
        if (!array_key_exists($key, $answers) || $answers[$key] !== $value) {
87
          throw new ValidationException('answer does not match');
88
        }
89
      }
90
   }
91
```

Fragment zdrojového kódu 8.6 Metody třídy BallotValidator (2)

# ZÁVĚR

...

### SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- H.: [1] Goldsmith, B.; Ruthrauff, Case Study Report on Electronic the Voting in Netherlands. Dostupné z: https://www.ndi.org/sites/default/files/5\_Netherlands.pdf, [b.r.].
- [2] Valášek, M.: Lesk a bída elektronických voleb [online]. Dostupné z: https://www.altair.blog/2020/07/evolby, 2020, [cit. 2021-05-09].
- [3] Alvarez, R. M.; Hall, T. E.; Trechsel, A. H.: Internet Voting in Comparative Perspective: The Case of Estonia. *PS: Political Science & Politics*, ročník 42, č. 3, 2009: str. 497–505, doi:10.1017/S1049096509090787.
- [4] Germann, M.; Serdült, U.: Internet voting and turnout: Evidence from Switzerland. *Electoral Studies*, ročník 47, 2017: s. 1–12, ISSN 0261-3794, doi: https://doi.org/10.1016/j.electstud.2017.03.001.
- [5] Schneier, B.: Applied cryptography. Indianapolis: Wiley, druhé vydání, 1996, ISBN 978-0471117094.
- [6] Anane, R.; Freeland, R.; Theodoropoulos, G.: e-Voting Requirements and Implementation. In The 9th IEEE International Conference on E-Commerce Technology and The 4th IEEE International Conference on Enterprise Computing, E-Commerce and E-Services (CEC-EEE 2007), 2007, s. 382–392, doi:10.1109/ CEC-EEE.2007.42.
- [7] Qadah, G. Z.; Taha, R.: Electronic voting systems: Requirements, design, and implementation. *Computer Standards & Interfaces*, ročník 29, č. 3, 2007: s. 376–386, ISSN 0920-5489, doi:https://doi.org/10.1016/j.csi.2006.06.001.
- [8] Novotný, M.: Design and Analysis of a Practical E-Voting Protocol. In The Future of Identity in the Information Society, Berlin: Springer, 2009, ISBN 978-3-642-03315-5, s. 170-183.
- Α [9] Barros, C.:Pimenta, D.: Receipt-Freei-Voting System Based Blind Signatures and Anonymous IDs. Dostupné z: https://sol.sbc.org.br/index.php/sbseg/article/download/4277/4208/, 2018.
- [10] Chaum, D.: Blind Signatures for Untraceable Payments. In *Advances in Cryptology*, Boston, MA: Springer US, 1983, ISBN 978-1-4757-0602-4, s. 199–203.
- [11] Rivest, R. L.; Shamir, A.; Adleman, L.: A method for obtaining digital signatures and public-key cryptosystems. *Communications of the ACM*, ročník 21, č. 2, 1978: s. 120–126.

- [12] Yun, C.: Adventures with RSA Blind Signing [online]. Dostupné za https://cathieyun.medium.com/adventures-with-rsa-blind-signing-397035585121, 2021, [cit. 2021-05-11].
- [13] HAŠKA, D.: Porovnání PHP frameworků pro tvorbu internetové aplikace. Bakalářská práce, Vysoká škola ekonomická v Praze, Praha, 2016.
- [14] FOWLER, M.: Patterns of enterprise application architecture. Boston: Addison-Wesley, 2003, ISBN 0-321-12742-0.
- [15] BERNARD, B.: Prezentační vzory z rodiny MVC [online]. Dostupné z: https://zdrojak.cz/clanky/prezentacni-vzory-zrodiny-mvc/, 2009, [cit. 2021-05-07].
- [16] FOWLER, M.: Martin Fowler: Passive View [online]. Dostupné z: https://www.martinfowler.com/eaaDev/PassiveScreen.html, 2006, [cit. 2021-05-07].
- [17] StackOverflow: How should a model be structured in MVC?[online]. Dostupné z: https://stackoverflow.com/a/5864000, 2018, [cit. 2021-05-07].
- [18] Nette Docs: Dokumentace Nette 3.1 [online]. https://doc.nette.org/cs/3.1/, 2021, [cit. 2021-04-20].
- [19] Docs, N. .: Presentery [online]. Dostupné z: https://doc.nette.org/cs/3.1/presenters#toc-action-action, 2021, [cit. 2021-05-07].
- [20] Cross Site Scripting Prevention Cheat Sheet [online]. Dostupné z: https://cheatsheetseries.owasp.org/cheatsheets/Cross\_Site\_Scripting\_Prevention\_Cheat\_S 2021, [cit. 2021-05-07].
- [21] Latte nejbezpečnější & opravdu intuitivní šablony pro PHP [online]. Dostupné z: https://latte.nette.org/cs/, 2021, [cit. 2021-05-07].
- [22] Docs, N. .: Routování [online]. Dostupné z: https://doc.nette.org/cs/3.1/routing, 2021, [cit. 2021-05-07].
- [23] EVANS, E.: Domain-driven Design: Tackling Complexity in the Heart of Software. Boston: Addison-Wesley, 2004, ISBN 0-321-12521-5.
- [24] MARTIN, R. C.: Agile Software Development, Principles, Patterns, and Practices. New York: Pearson, první vydání, 2002, ISBN 978-0135974445.

- [25] GRUDL, D.: Nette Framework: Refactoring [online]. Dostupné z: https://zdrojak.cz/clanky/nette-framework-refactoring/, 2009, [cit. 2021-05-07].
- [26] Nette: Best practice: formuláře jako komponenty [online]. Dostupné z: https://pla.nette.org/cs/best-practice-formulare-jako-komponenty#toc-ui-control, 2021, [cit. 2021-05-07].
- [27] Tracy: ladicí nástroj se kterým je radost chybovat [online]. Dostupné z: https://tracy.nette.org/, 2021, [cit. 2021-05-07].
- [28] Bootstrap v4.6 [online]. Dostupné z: https://getbootstrap.com/docs/4.6/, 2021, [cit. 2021-05-12].
- [29] FontAwesome [online]. Dostupné z: https://fontawesome.com/, 2021, [cit. 2021-05-12].
- [30] Contributte Datagrid: DataGrid for Nette framework [online]. Dostupné z: https://contributte.org/packages/contributte/datagrid/, 2021, [cit. 2021-05-07].
- [31] Docs, N. .: Validace formulářů [online]. Dostupné z: https://doc.nette.org/cs/3.1/form-validation, 2021, [cit. 2021-05-07].
- [32] Truth, S.: Do Not Rely On Client-Side Validation [online]. Dostupné z: https://blog.securityinnovation.com/blog/2011/07/do-not-rely-on-client-side-validation.html, 2011, [cit. 2021-05-07].
- [33] Exchange, S. S.: IsHTML5 input pattern validation sufficient relevant) for client-side validation? [online]. Dostupné https://security.stackexchange.com/questions/169771/is-html5-input-patternvalidation-sufficient-or-even-relevant-for-client-side, 2017, [cit. 2021-05-07].
- [34] Jovanovic, J.: Web Form Validation: Best Practices and Tutorials [online]. Dostupné z: https://blog.securityinnovation.com/blog/2011/07/do-not-rely-on-client-side-validation.html, 2009, [cit. 2021-05-07].
- [35] Wigginton, J.: Phpseclib API Documentation: Crypt\_RSA [online]. Dostupné z: https://api.phpseclib.com/1.0/Crypt\_RSA.html, 2021, [cit. 2021-05-07].

## SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

MVC	Model View Controller
MVP	Model View Presenter
DDD	Domain Driven Design
ACL	Access Control List
SRP	Single Responsibility Principle
CSRF	Cross-site request forgery
LDAP	Lightweight Directory Access Protocol

## SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr. 3.1.	Životní cyklus presenteru	16
Obr. 3.2.	Model objektů balíčku Election	20
Obr. 3.3.	Model objektů balíčku ACL	21
Obr. 3.4.	Případ užití systému	22
Obr. 5.1.	Diagram modelové vrstvy	28
Obr. 5.2.	Entitně relační diagram	29
Obr. 6.1.	Vzhled přihlašovacího formuláře	30
Obr. 7.1.	Třídy Presenter frontendové části	35
Obr. 7.2.	Třídy Presenter backendové části	42
Obr. 7.3.	Vzhled datagridu	43
Obr. 8.1.	Diagram aktivity validace	45
Obr. 8.2.	Sekvenční diagram šifrování	47

## SEZNAM TABULEK

Tab. 3.1.	Příklady routování	17
Tab. 3.2.	Příklady nastavení ACL	21
Tab. 7.1.	Dostupné akce	36

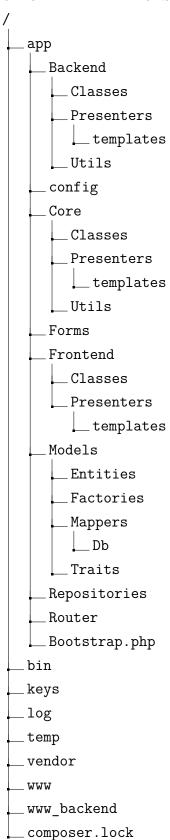
## SEZNAM FRAGMENTŮ ZDROJOVÉHO KÓDU

3.1	Základní routa v Nette	18
4.1	Upravená routa v Nette	25
6.1	Autentizace v SignPresenter	31
6.2	Tovární metoda třídy Authorizator Factory	32
6.3	Příklad anotace metody	33
6.4	Autorizace pomocí anotací metod	34
8.1	JavaScript použitý při hlasování	44
8.2	část třídy ValidateVotingForm	46
8.3	Metody třídy BallotCounter	50
8.4	Metody třídy BallotDecryptor	51
8.5	Metody třídy BallotValidator (1)	52
8.6	Metody třídy BallotValidator (2)	53

## SEZNAM PŘÍLOH

- P I. Adresářová struktura aplikace
- P II. Balíčky třetích stran

## PŘÍLOHA P I. ADRESÁŘOVÁ STRUKTURA APLIKACE



## PŘÍLOHA P II. BALÍČKY TŘETÍCH STRAN

2.1 Datagrid